REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX 9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

APRIL 26th, 1963 — No. 593 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Zijn wat wij worden - Worden wat wij zijn

Ogenschijnlijk heeft het niet veel zin om nu nog over de verkiezingen na te praten. Het Canadese volk heeft zijn stem uitgebracht en nu moeten wij maar afwachten, wat de nieuwe regering gaat doen.

Als dit echter de enige conclusie zou zijn, als wij er niet meer uit distilleren, dan dat wij weer eens een verschuiving gezien hebben van de ene partij naar de andere, dan zouden wij iets aan onze aandacht hebben laten ontsnappen. Al is de verkiezing dan nog maar pas achter de rug, wij kunnen het toch een klein stukje historie noemen. En historie is nimmer een opeenvolging van gebeurtenissen zonder meer. Historie is alijd een verdere ontwikkeling van een plan, Gods plan. Wij zien dan niet in de eerste plaats naar wat mensen gedaan hebben, maar veel meer hoe in bepaalde gebeurtenissen dit plan van God naar voren komt.

Nu echter de federale verkiezingen nog maar pas achter ons liggen en de nieuwe regering nog niet eens bekend is op het moment, dat wij dit schrijven, is het in feite nog niet goed mogelijk om een goed inzicht te krijgen in hetgeen plaats vond. Niettemin dringt zich een bepaald feit naar voren, dat wij graag speciaal zouden willen belichten.

Als één ding ons in de afgelopen maanden duidelijk is geworden, dan is het wel dat het voor zeer velen verbazend moeilijk is geweest een keuze te doen. Dat is ook in eigen kring naar voren gekomen. Ons blad heeft verscheidene reacties gekregen, zowel mondelinge als schriftelijke, in het bijzonder naar aanleiding van de outlines over "The Christian in Politics". In eigen kring was het niet anders dan buiten onze kring. De "West" was veel meer gericht op de Progressive Conservatives of Social Credit, de "East" richtte zich op de Liberals.

Wij laten dit nu verder voor wat het is. Voor het moment interesseert ons de politieke voorkeur niet zozeer, als wel het feit, dat men eigenlijk met de verkiezingen niet goed raad wist. En men wist met de verkiezingen niet goed raad omdat men met de politiek niet goed raad weet. Dit geldt niet alleen voor de kiezers, het geldt evenzeer voor de politieke candidaten, de mensen dus, die zich als leiders van het Canadese volk aandienden. In persoonlijke gesprekken en in vergaderingen is het telkens weer gebleken, dat men rap antwoorden kon geven op vragen van practische politiek, maar dat de moeilijkheden kwamen, zodra vragen van principiële aard werden gesteld. Dan bleek dat politiek maar niet slechts het bedenken en uitvoeren van maatregelen zonder meer is, maar dat ook aan de politiek een gedachtengang, een levensbeschouwing ten grondslag ligt.

Dit heeft trouwens niet alleen betrekking op de politiek. Ook op ander terrein schijnen de allereerste verschijnselen van een "doorbraak" zichtbaar te worden. Keer op keer komen wij de laatste tijd tot de ontdekking, dat er veel meer belangstelling voor een Bijbelse benadering van problemen blijkt te bestaan, dan wij tot voor kort hadden durven bevroeden. Dat is verrassend. Als illustratie noemen wij slechts twee organisaties, de C.L.A.C. en de Christian Action Foundation in Alberta, die door hun contact met publieke organen of autoriteiten naast veel tegenstand en vijandschap, ook een warme belangstelling ontmoeten voor een schriftuurlijke grondslag van het leven en van de samenlevingsverbanden. Het is al geen zeldzaamheid meer als een "vreemdeling" er door gegrépen wordt.

Daar kunnen wij niet genoeg dankbaar voor zijn. Maar daar kunnen wij het niet bij laten. Dit moet ons eerder opscherpen en ons tot grotere activiteit aanzetten. Wij hebben het speciaal gedurende de verkiezingscampagne allen kunnen zien, dat velen in ons land ronddolen "als schapen zonder herder". Voor wie zijn ogen en oren openhoudt is het duidelijk, dat velen om ons heen vragen "wie zal ons het goede doen zien?"

Nu is het niet zo, dat wij door ons kennen en kunnen wel een renaissance in Canada kunnen teweegbrengen. Dan zouden wij de les uit de historie — en ook de les uit de laatste verkiezingen — wel erg slecht geleerd hebben. Maar als wij dit verschijnsel onder ons volk waarnemen, dan moeten wij ons wel opnieuw realiseren, welke onze taak is en waartoe God ons gebruiken wil. Het gaat er dus niet om, dat wij ons bevoegd achten om als leermeesters in ons volk en nieuwe vaderland op te treden, maar het zou wel eens kunnen zijn, dat God ons een ontwakende behoefte aan de kracht van Zijn Woord rondom ons doet opmerken. Als God ons wil gebruiken, wat zal dan ons antwoord zijn?

Het was Ds. S. G. De Graaf die eens zei: "Wij moeten zijn wat wij worden, en worden wat wij zijn." Dat was maar geen aardige woordspeling, maar daar lag een diepe gedachte in. "Zijn, wat wij worden", dat kan weinig minder betekenen, dan dat de gelovigen met Christus weer zullen heersen over al de werken van Gods hand. Dat wij met Christus dus weer "dominion" zullen hebben over al het geschapene. Dit is toch ons geloof, dat hoewel wij het nu nog niet ten volle zien, niettemin alles van ons is, en dat wij van Christus zijn en dat Christus van God is. Wij worden toch erfgenamen genoemd! Dit te geloven en daarnaar te leven is maar geen houding aannemen, maar dat is "zijn, wat wij worden."

Daarom moeten wij almeer "worden, wat wij zijn." Misschien is dit nog wel moeilijker. Juist, omdat dit maar niet alleen betrekking heeft op ons persoonlijk leven, maar omdat dit tevens verband houdt met ons leven in de gemeenschap met anderen. Hier zijn wij nu in een land, waar mensen om ons heen wonen, die naar houvast zoeken. Dit is niet overdreven en dit is niet fictief. De laatste verkiezingen hebben het doen zien en het blijkt telkens weer, dat mensen, die van onze levensbeschouwing kennis nemen, zo maar tot de conclusie komen: "Dit is het."

Geloof is niet statisch. Het geloof kent geen "op de plaats rust". Er zit altijd beweging in. Vandaar dat wij worden moeten, veel meer worden moeten wat wij zijn. Dit zit 'm niet in ons kennen of kunnen, in ons kerkverband of organisatie, ook niet in ons ambt of beroep. Maar het zit 'm wel in wie wij zijn, wie wij zijn in die kerk of in die organisatie, in dat ambt of dat beroep. Want het ligt er maar aan wie wij zijn in Christus. Wie wij in Hem zijn, daarin ligt het geheim van onze taak in dit land.

Zou ons leven niet meer kunnen bloeien, zouden wij niet dichter bij elkaar staan, zou ons getuigen niet zuiverder en eendrachtiger en verderstrekkend zijn, maar bovenal zouden wij niet God kunnen behagen en zouden wij ons land en onze omgeving niet tot een zegen zijn, indien wij meer zijn, wat wij worden, en meer worden wat wij zijn?

D.F.

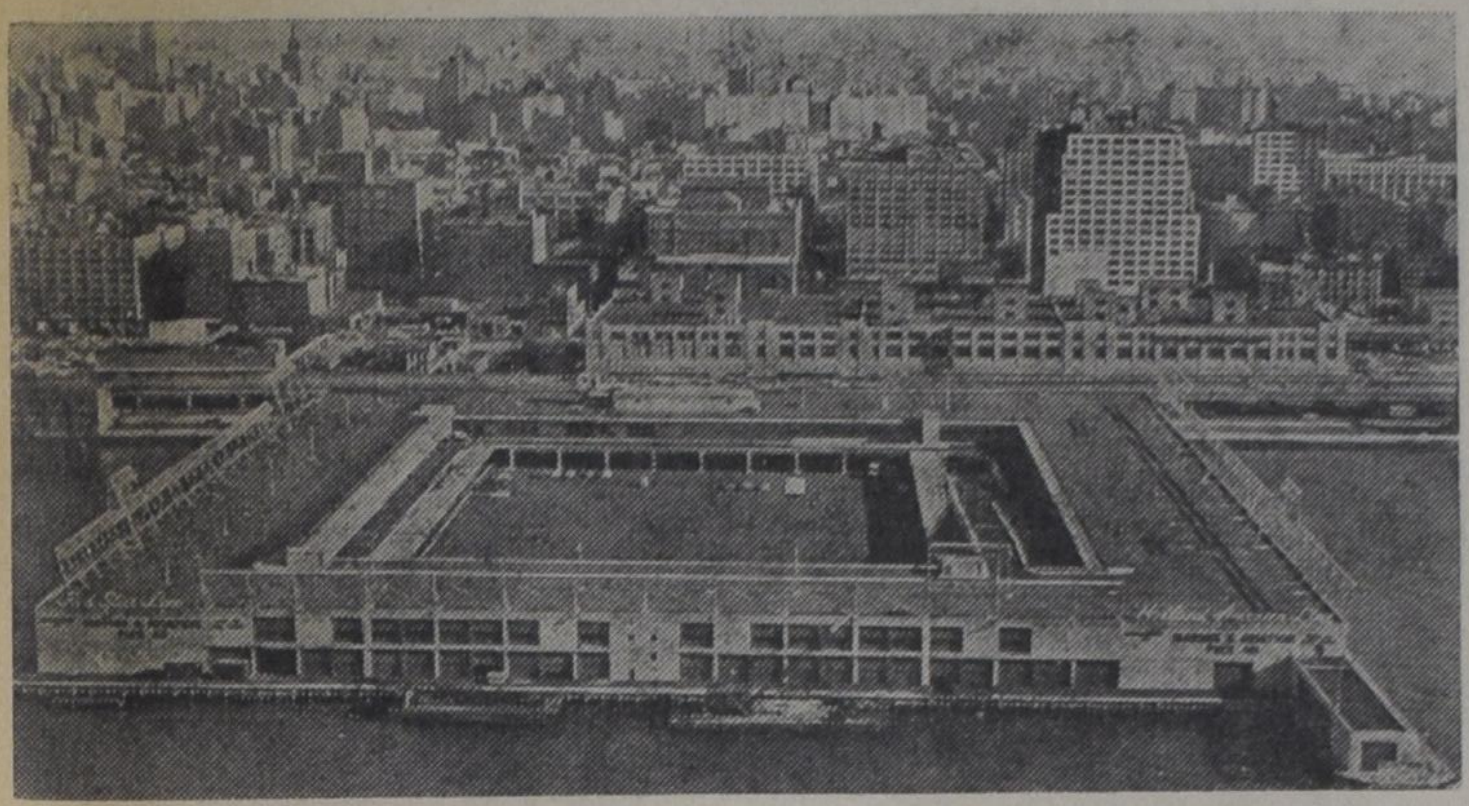

Holland - Amerika Lijn's Nieuwe Pier 40 in New York

Opening van establissement accentueert 90-jarig jubileum van Maatschappij

Met de concentratie van alle operaties in één monumentaal etablissement — het grootste en beste van dit soort in de Verenigde Staten — heeft de Holland—Amerika Lijn op duidelijke wijze de Hollandse ondernemingszin in Noord-Amerika gedemonstreerd.

De nieuwe enorme Pier 40, gelegen aan de North River bij West Houston Street in Manhattan (New York City), symboliseert het hoogtepunt van de "new look" van de Holland—Amerika Lijn — een blijk van het vertrouwen dat deze Nederlandse maatschappij heeft in de toekomst van het passagiers- en vrachtvervoer op zee.

De opening van dit reusachtig etablissement viel samen met het 90-jarig jubileum van de Maatschappij.

De nieuwe pier is bijna vierkant, de zijden zijn ongeveer 245 meter lang, en heeft drie verdiepingen. Het bied een aantal unieke voordelen, waarvan de belangrijkste zijn de "drive-in" en parkeerfaciliteiten.

De passagiers rijden met hun auto naar binnen tot vrijwel de loopplank. Daarna kunnen zij hun auto veilig parkeren in een ingebouwde parkeerloods op dezelfde verdieping en wanneer zij van overzee terugkeren, staan hun auto's voor hen klaar om weg te rijden.

Bezoekers kunnen hun auto's parkeren in een parkeerplaats op het dak van de pier, dat plaats biedt voor 725 auto's.

De behandeling van passagiers en vracht vindt plaats op twee verschillende verdiepingen. Op het passagiersniveau vindt men uitgebreide wachtkamers, een douane hal en een recreatiezaal voor de scheepsbemanning. Een open observatiedek steekt uit boven de rivier, vanwaar bezoekers de grote schepen kunnen zien aankomen en vertrekken.

Het Holland—Amerika Lijn vlaggeschip Rotterdam en de Nieuw Amsterdam zullen de noordzijde van de pier gebruiken. De Statendam, Maasdam, Rijndam, Noordam en Westerdam de westzijde, of rivierkant, terwijl de zuidzijde zal gebruikt worden door vrachtschepen.

Deze pier was gebouwd door het "Department of Marine & Aviation" van de stad New York en wordt aan de Holland—Amerika Lijn verhuurd voor $1,250,000 per jaar. Naast bovengenoemde faciliteiten is er ook in ondergebracht het Noord-Amerikaans Hoofdkantoor van de maatschappij. Een nieuw passagekantoor is intussen geopend op de hoek van Fifth Avenue en 49th Street.

VORMING VAN BONDGENOOTSCHAPPEN

Een van de kenmerken van onze vormdriftige tijd is het streven naar de vorming van grote bondgenootschappen. Het gaat niet alleen om een bundeling van alle staten van de wereld in de organisatie van de Verenigde Naties, men tracht ook kleinere allianties te vormen, die binnen het kader van de Verenigde Naties bijzondere doeleinden nastreven. Op zich zelf is dat zeer begrijpelijk. Bij de huidige ontwikkeling van het verkeerswezen en van geestelijke communicatiemiddelen als radio en televisie, telegraaf en telefoon, is de wereld zoo "klein" geworden, dat het vanzelfsprekend is, dat men overal ter wereld buren in gemeenschappen tracht onder te brengen.

Zulk streven is heel oud. In de schemering van de mensheid, in het tijdvak van de aartsvaders, komt men al omvangrijke bondgenootschappen tegen. Men denke aan de strijd van vier koningen tegen vijf, waarin Lot de neef van Abraham werd betrokken.

Nu menen vele goedwillende idealisten, dat aaneensluiting in bondgenootschappen op zich zelf reeds goed is. Dat is natuurlijk niet waar. De geschiedenis geeft zeer vele voorbeelden van fatsoenlijke mogendheden, die door een bondgenootschap tot verkeerde daden zijn gedreven. Men moet ook niet denken, dat het sluiten van bondgenootschappen zo gemakkelijk is. Indien er geen bindend cement aanwezig is, kan men misschien wel een verbond op papier in het leven roepen, maar als regel valt zulk een verbintenis weer even spoedig uit elkaar als zij gesloten werd.

Een verbond moet rusten op een gemeenschappelijk belang. Dat belang kan van binnen aanwezig zijn, bijvoorbeeld gemeenschappelijke afstamming of gemeenschappelijke bestaansmiddelen, zodat samenwerking als vanzelf gaat. Maar dat belang kan ook door factoren van buiten worden bewerkt, bijvoorbeeld een gemeenschappelijke vijand. Vooral deze laatste omstandigheid komt men in onze dagen telkens tegen. Laatstelijk nog in Midden- en Zuid-Amerika, toen het ging om een gemeenschappelijk optreden tegen Fidel Castro op Cuba, indien men het gemeenschappelijke communistische gevaar op het westelijk halfrond zag optreden.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

In West-Europa denken wij aan de West-Europese Unie, die na de laatste wereldoorlog is opgericht tegen een mogelijk nieuw Duits gevaar. Later kreeg deze Unie een ander karakter, toen zij gericht werd tegen Rusland. De Duitse Bondsrepubliek kon toen ook toetreden.

Maar door zulk een gemeenschappelijk gevaar is men er nog niet. Dat blijkt wel uit de jongste geschiedenis van de Navo. Het bleek toch, dat het gemeenschappelijk Russische gevaar niet genoeg was om de aangeslotenen sterk samen te binden, omdat Frankrijk van mening was, dat aan zijn eigen positie niet voldoende eer werd bewezen. Zo ook bij de West-Europese Unie, toen Engeland eerst niet wilde toetreden, maar later daarop teruggekomen Frankrijk op zijn weg vond, die aan Engeland de toetreding tot de Europese economische gemeenschap slechts onder allerlei voorwaarden wilde toestaan.

Uit dit alles kan men wel afleiden, dat men met het ontwerpen van bondgenootschappen voorzichtig moet zijn. Het is een heel moeilijk werk en de diplomaten, die de arbeid voor het construeren van verbintenissen moeten verrichten, moeten zeer geschoold zijn. Frisse geesten, die omdat zij van de zaken niets weten, volgens de nieuwe opvattingen just zo geschikt zijn voor het voeren van een "visionaire" politiek, brengen meestal van zulk een arbeid niet veel terecht. Hoogstens maken zij brokken.

Deze maand is een bondgenootschap in het middelpunt van de belangstelling komen te staan, dat als regel niet de aandacht trekt. Wij bedoelen de Zuid-Oost-Aziatische Verdragsorganisatie. In December hebben wij nog eens gesproken over de moeilijkheden in Broenei op Borneo en wij hebben toen gewezen, hoe juist in deze hoek van de wereld de grote belangen op elkaar botsen. Dat was na de eerste wereldoorlog het geval. Dat bleek na de vernietiging van de Japanse macht in 1945. En dat is ook thans het geval. Goed bezien gaat het hier over een pogen om oosterse en westerse staten te bundelen. Immers in 1954 werd hier opgericht een verbond tussen de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Frankrijk, de Philippijnen, Thailand, Pakistan, Australië en Nieuw-Zeeland. Het zijn dus drie westerse staten, twee staten met westerse beschaving en nog drie Aziatische staten. Hun bondgenootschap moest een Oost-Aziatische tegenhanger zijn tegen de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie in het westen. Dit verbond heet naar de voorletters van Zuid-Oost-Aziatische Verdragsorganisatie, in Nederland de Zoavo en in het Engelse de Seato.

Gedurende de laatste weken is dit verbond binnen de wereldbelangstelling gekomen door de moeilijkheden in Laos, waar een hoge regeringsfunctionaris werd vermoord, terwijl de nauwelijks bedwongen burgeroorlog in de zogenaamde vlakte der kruiken weer is opgevlamd.

Men nam deze gebeurtenissen in de Zoavo zeer ernstig op. Bij een bijeenkomst in Parijs, de eerste van de Zoavo, die buiten Azië werd gehouden, heeft men de mogelijke gevolgen van deze incidenten in Laos ernstig besproken. Men weet nog niet, wat er besloten is.

Men weet dat men hier Chinese infiltratie vermoedt, gericht naar de Indische en Grote Oceaan, waardoor de Maleise federatie, Thailand en ook de aangrenzende gebieden worden bedreigd. Indonesië zou eventueel gedwongen worden om positie te kiezen. Dan zou de Chinese invloed zich uitstrekken naar Nieuw-Guinea. Het blanke Australië, dat maar een zeer zwakke verdediging heeft, zou worden bedreigd en het nog verder gelegen Nieuw-Zeeland zou een prooi kunnen worden van communistische agressie. Bovendien zouden de Philippijnen misschien in een gevaarlijke situatie komen, waardoor de gehele strategische ring, die de communistische scharen verhindert over de Oceaan naar Amerika door te stoten, zou worden verbroken.

Erg prettig ziet dat er niet uit. Maar de toestand wordt nog minder aangenaam als men bedenkt hoe zwak dit bondgenootschap van binnen is. Wij wezen er al op, dat hier Aziatische en Europese staten met de Verenigde Staten zijn verbonden. Maar is het wel te verwachten, dat in tijden van spanning de Aziatische mogendheden partij zullen kiezen tegen mede-

(Vervolg op pag. 2)

INDIEN ENGELAND EENS LID WORDT VAN DE E.E.G

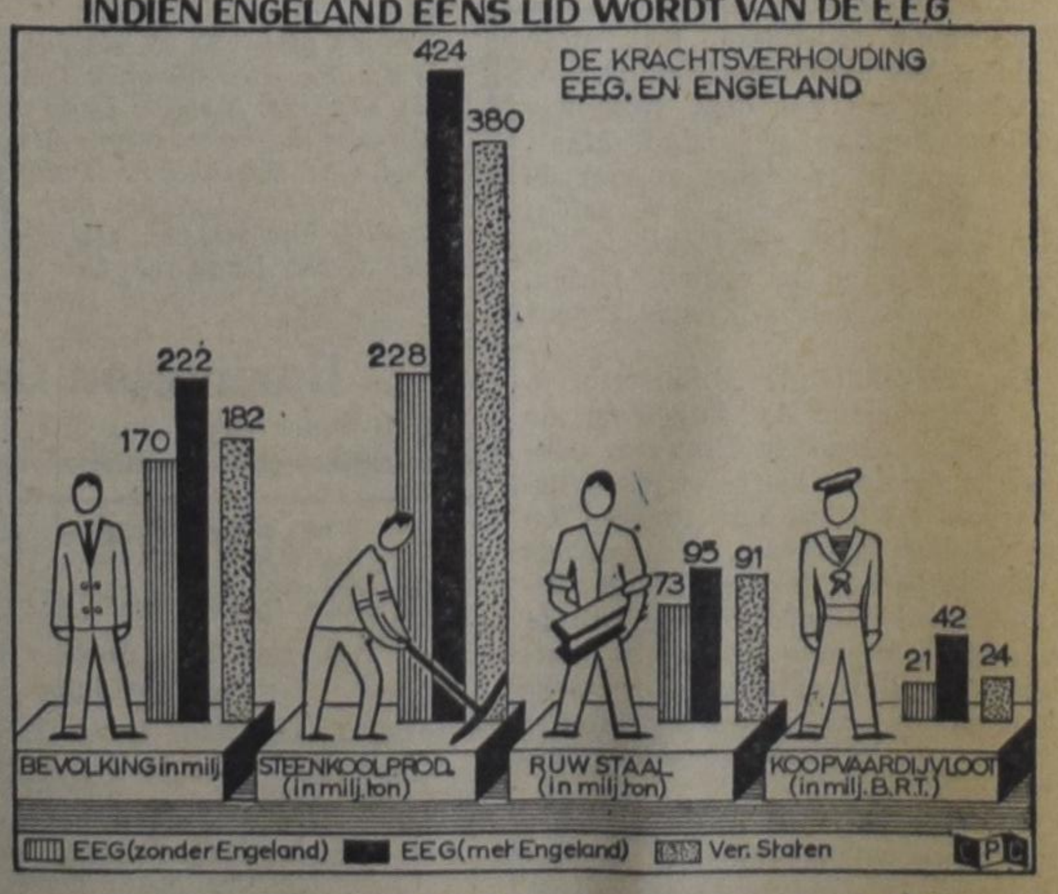

WAT BETEKENT ENGELAND VOOR DE E.E.G.?

Wat het voor de Europese Economische Gemeenschap (Common Market) zou betekenen als Engeland lid was geworden van de E.E.G., blijkt uit onze grafiek. Hierin geven wij een duidelijk beeld van de verhoudingen in de E.E.G. zoals deze nu bestaan en de gestegen kracht indien Engeland lid zou zijn geworden. Ter vergelijking zijn ook de cijfers voor de Ver. Staten opgenomen. Een toetreding van Engeland zou de E.E.G. op slag sterker hebben gemaakt — wat de gegevens in ons schema betreft — dan de Verenigde Staten.

Christian Labour Association of Canada

Bezielende Conventie in Toronto

De gestadige groei, waarin de Christian Labour Association of Canada zich mag verheugen, komt eveneens duidelijk tot uiting in de steeds grotere belangstelling, die er voor de jaarlijkse conventies bestaat. Zaterdag 20 april j.l. werd de elfde conventie gehouden en hoewel men een veel grotere zaal had gevonden in de Rexdale United Church te Rexdale, Ont., was deze toch nagenoeg geheel gevuld. Van alle kanten waren de afgevaardigden en bezoekers gekomen; er was zelfs een afgevaardigde van Terrace, B.C.

In zijn openingswoord, hetwelk was gebaseerd op het voorgelezen Schriftgedeelte uit Hebreën 11 en 12, wees de CLAC-Pdesident, Mr. H. Kuntz, er op dat ons christelijk leven daar wordt vergeleken met een "wedloop, die voor ons ligt". Dat is maar geen training, die voor de buitenwereld verborgen blijft, maar het is een wedloop, waar een "wólk" van getuigen met spanning naar kijkt. Christelijk leven en vooral christelijke aktie wordt door velen niet begrepen en vindt men vaak belachelijk. In de beeldspraak van dit gedeelte van de Bijbel is echter de christelijke aktie niet belachelijk, maar wat wel de lachlust opwekt is wanneer christenen, die aan die wedloop deel moeten nemen en in de baan zijn gebracht, niet lopen willen. Er is voor ons geen keus of wij wel zullen lopen of niet. De gehele wolk van getuigen verwacht niet anders, dan dat wij aan de race deelnemen. Dit maakt het lopen niet gemakkelijk. Een wedstrijd winnen vergt de inspanning van alle krachten en de inzet van de volle persoon. De bemoediging, die in Hebreën echter tot ons komt, is dat wij zien op de overste Leidsman en voleinder van het geloof, Jezus Christus.

Gelukwensen werden ontvangen van de CLA in de USA en van de Chr. Action Foundation in Alberta.

De aftredende bestuursleden Wm. Span en W. Stassen werd veel dank gebracht voor al het werk dat zij voor de organisatie hadden verricht. In het bijzonder zal het vreemd zijn, de CLAC in de toekomst te zien zonder de bekende secretaris, Mr. Span.

De plannen voor het komende seizoen, die werden uiteengezet door Mr. H. Antonides, daarin later bijgestaan door Mr. G. Vandezande, zullen voornamelijk gericht zijn op de voorlichting inzake wezen en doel van de Christelijke Sociale Beweging. Veel aandacht zal worden besteed aan de opvoering van het aantal leden en aan de publiciteit. Een onderdeel van deze plannen is een tour, die Prof. Dr. S. U. Zuidema in September zal maken. Hij zal dan vier weken lang door ons land trekken en spreekbeurten vervullen. Deze tour wordt georganiseerd in samenwerking met de A.R.S.S.

Aan het rapport van de nationaal secretaris, Mr. Wm. Span, ontlenen wij, dat in het afgelopen jaar vijf nieuwe "locals" tot de organisatie toetraden, waardoor het totaal van de aangesloten locals 29 bedraagt. Over het algemeen wordt er in deze locals een grote activiteit aan de dag gelegd. Zo hebben bijvoorbeeld de United Packinghouse Workers, mede dank zij de medewerking van de CLAC hun certificatie als union in de Delft Gelatin Canada Ltd. te Trenton verloren, als gevolg waarvan de CLAC thans onderhandelt met deze onderneming voor de vertegenwoordiging van de in deze fabriek werkende employees.

De Conventie van 1962 keurde het bestuursvoorstel tot het aanstellen van een tweede vrijgestelde goed, hoewel men wist dat dit financiële offers zou vragen. In September 1962 aanvaardde Mr. H. Antonides zijn benoeming om naast Mr. G. Vandezande als vrijgestelde voor de CLAC werkzaam te zijn. Het zeer vele werk, dat door deze twee "agents" werd verricht, was wel een bewijs dat dit besluit goed en nodig was.

"The Guide", het officiële orgaan van de CLAC, blijkt aan invloed te winnen, gezien ook het steeds stijgende aantal lezers. Een speciaal woord van waardering werd gesproken aan het adres van de redactie-commissie van dit blad. Naast het officiële maandblad werden nog tal van brochures en vlugschriften uitgegeven.

In samenwerking met de Commissie voor Recht en Vrijheid werd een goed gedocumenteerd stuk opgesteld en aangeboden aan de Commission of Industrial Inquiry Concerning Shipping in the Great Lakes and St. Lawrence River System. Deze laatste is de commissie, die zich speciaal bezig heeft gehouden met de arbeidsverhoudingen in de scheepvaart op de grote meren. Beide organisaties, de CLAC en de Commissie voor Recht en Vrijheid hebben met dit werk een belangrijke taak op zich genomen, waardoor het christelijk getuigen in de voorste gelederen van het publieke leven wordt gehoord. Volgens het rapport van de secretaris zullen zich meer gelegenheden van deze aard voordoen.

De zaak van de certificatie van de Trenton Construction Workers (local van de CLAC) is thans aanhangig bij de Supreme Court of Ontario. De CLAC is reeds gehoord, doch de uitslag is nog niet bekend. Met zeer veel waardering werd melding gemaakt van het rechtskundig advies, dat door de heren MacKinnon en Kelsey aan de CLAC was gegeven.

Onlangs heeft de National Board van de CLAC een adviescommissie ingesteld, die haar in belangrijke zaken met advies moet dienen. In deze commissie hebben zitting Prof. Dr. H. E. Runner, Prof. Dr. H. R. Van Riessen, Dr. R. Kooistra, Mr. J. Gritter, Mr. P. Bom en Mr. B. Zylstra.

De nationaal penningmeester, Mr. G. Van Brenk, kon rapporteren, dat niettegenstaande de CLAC thans twee vrijgestelden heeft, men het vorig boekjaar toch nog met een bescheiden voordelig saldo kon afsluiten.

Uit het voorgestelde budget voor het nieuwe jaar blijkt echter dat men meer inkomsten zal moeten hebben om de kosten te dekken. Het budget beloopt een bedrag van $ 20.000, hetgeen alleen bereikt kan worden door een beduidende toename van nieuwe leden. Behalve het normale budget is er nog een bedrag van $ 1500 nodig ter dekking van uitgaven van brochures en vlugschriften, die in de praktijk bewezen hebben een belangrijke rol te spelen voor het welzijn van de organisatie en voor het getuigenis van de christelijke sociale gedachte in het algemeen.

In de middagvergadering heeft Prof. Dr. H. Evan Runner een rede gehouden over "The Historical Task of the C.L.A.C." Wij hopen in ons volgend nummer een verslag van deze rede te geven.

Back to God Hour Rally in Toronto and Hamilton

Speaker: REV. PETER ELDERSVELD

TORONTO: Friday night, May 10th, 1963 at 8 o'clock p.m.
Subject: "THE TOP OF THE WORLD".
Cooperation by the mixed choir "Rejoice in the Lord", under the direction of Mr. M. De Groot of Hamilton.
Place: Second Chr. Ref. Church, 261 Albion Rd., Rexdale.
Sponsors: the three Chr. Ref. Churches of Toronto.

HAMILTON: Wednesday night, May 15th, 1963 at 8 o'clock p.m.
Subject: "THE LOST FUNDAMENTAL".
Place: First Christian Reformed Church, Charlton and Hess Sts., Hamilton.
Sponsors: the Chr. Ref. Churches in the classis Hamilton.

THIS IS AN URGENT INVITATION TO ALL THOSE WHO KNOW AND APPRECIATE THE "RADIO VOICE" OF THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

INGEZONDEN

CHRISTELIJKE VAKORGANISATIE

Gaarne zouden wij enige opmerkingen willen maken aangaande het verslag van de samensprekingen tussen de Christian Trade Unions of Canada en de Christian Labour Association of Canada, gepubliceerd in **Calvinist-Contact** van 11 April, 1963, onder de titel "Samenwerking op het maatschappelijk erf?"

Ten eerste willen wij onderstrepen dat de C.L.A.C. ten allen tijde bereid is om haar standpunt t.a.v. Christelijke vakorganisatie en de daaran verbonden problemen in het openbaar te bespreken. Zij die enigszins op de hoogte zijn met de recente activiteiten van de C.L.A.C. weten dat deze organisatie haar mening niet onder stoelen of banken steekt. De C.L.A.C. acht het echter niet wenselijk publiciteit te geven aan de samensprekingen met de C.T.U.C. totdat er DEFINITIEVE resultaten bereikt zijn. Het is onze mening dat deze besprekingen, die nog in het beginstadium zijn, niet geforceerd noch beïnvloed mogen worden door wat deze of gene denkt, maar dat beide organisaties, zonder invloed van buiten, zich moeten concentreren op de principiële verschille die er bestaan.

We zijn het met de C.T.U.C. eens "dat men niet alleen het recht heeft om te weten wat er gaande is tussen de C.T.U.C. en de C.L.A.C., maar dat men het **moet** weten". Wij zijn van mening dat iedere meelevende Christen nu toch wel weet "wat er gaande" is tussen de C.T.U.C. en de C.L.A.C.". Daarom betreuren wij het dat, ondanks ons dringend verzoek aan de C.T.U.C., het verslag van de C.T.U.C. geplaatst is. Dit verslag, dat niets nieuws inhield, heeft reeds tot resultaat gehad dat meerderen ons gevraagd hebben of de C.L.A.C. nu weer haar kostbare tijd moet gaan gebruiken om "eigen mensen" proberen te overtuigen van die noodzakelijkheid van het Bijbels program van actie der C.L.A.C.

Deze mensen zeggen dat het juist nu, in dit kritiek stadium, het zo belangrijk is dat de gehele Christelijke gemeenschap zich achter de C.L.A.C. stelt in haar actie om konkrete uitdrukking te geven aan de Christelijk-sociale boodschap in belangrijke besprekingen met vertegenwoordigers van de grote (socialistische) vakbonden, in het voorstellen van wetswijzigingen aan invloedrijke regeringsinstanties, in de strijd om vrijheid te verkrijgen voor de Christelijke vakbeweging via het Hooggerechtshof van Ontario en in haar intensieve propagandacampagne. Wij zijn het hiermee volkomen eens. Juist daarom hopen wij dat er meer eenheid zal komen t.a.v. bovengenoemde en andere noodzakelijke actie. Publicatie van het C.T.U.C. verslag, geheel onnodig en in strijd met de afspraak, is nu niet bepaald bevorderlijk voor een rustig en gunstig verloop van de besprekingen.

Wij hopen dan ook van harte dat verdere verslagen zonder wederzijdse goedkeuring achterwege zullen blijven en dat we niet weer onze tijd behoeven te gebruiken voor een debat van een zaak (de Bijbelse grondslag van de C.L.A.C.) waarover we het zo langzamerhand wel eens behoren te zijn. Sinds de C.T.U.C. haar standpunt t.a.v. de Christelijke vakorganisatie uiteen gezet heeft willen wij van deze gelegenheid gebruik maken om de lezers van Calvinist-Contact in het kort het C.L.A.C. standpunt mede te delen.

DE C.L.A.C. IS ER ONDER MEER VAN OVERTUIGD:

1. dat de Christelijke vakorganisatie moet werken in gebondenheid aan Gods Woord.
2. dat haar optreden ten doel heeft gehoorzaamheid aan Koning Christus te betrachten in haar strijd voor recht en vrijheid in de sociale verhoudingen.
3. dat Christus en **niet** de mens in het centrum van Christelijk-sociale actie moet staan.
4. dat vrijheid van organisatie vereist dat ook Christenen zich mogen verenigen in een organisatie die in haar actie uitdrukking wil geven aan de Christelijk-sociale beginselen.
5. dat deze vrijheid de Christen-arbeiders ontnomen is als een Labour Board (de Staat) hun organisatie diskwalificeert als "discriminerend" vanwege haar Bijbelse grondslag en als de Labour Board de "neutrale" vakorganisatie verdedigt.
6. dat Christenen de taak hebben reformatorisch bezig te zijn door de strijd voor vrijheid van vereniging voort te zetten en niet toe te geven aan de geest van deze tijd.
7. dat alles gedaan moet worden om het gehele arbeidsleven te doen delen in Gods zegen voortvloeiende uit gehoorzaamheid aan Zijn Woord.

H. Kuntz,
President C.L.A.C.

Het vormen van Bondgenootschappen

(Vervolg van pag. 1)

Aziaten? Het zou in het belang zijn van Thailand en dergelijke staten. De regeringen zien dit ook wel in. Maar hoe denken de brede volksmassa's er over?

Daar komt nog bij, dat ook de Aziatische gebieden zelf geen eenheid vormen. Men denke aan de verschillen in afstamming, in godsdienst, waarbij het voornamelijk gaat over de tegenstelling tussen Hindoeisme en Islam. Het echte Chinese beschavingspatroon is door het opdringen van deze twee wereldgodsdiensten gewijzigd. Maar, zoals een der deelnemers van de conferentie in Parijs het zeide: Het gaat in laatste instantie om een strijd tegen het eeuwige China, dat bezig is weer zijn oude kracht te herwinnen.

De verschillende kolonisatoren, de Portugezen, de Engelsen, de Nederlanders en de Fransen, hebben in de door hen eertijds overheerste gebieden hun stempel op de beschaving gezet. Nog steeds zijn de grote mogendheden betrokken bij de ontwikkeling van de wereldrijkdommen die hier in Zuid-Oost-Azië gevonden worden. Daardoor zijn er zelfs onder westerse staten grote belangen-tegenstellingen.

En toch zal men hier een soort machtsevenwicht moeten scheppen. Want waarschijnlijk vindt men in deze streken een der brandpunten van de nieuwe strijd der volkeren, waarbij de toekomst van de gehele wereld betrokken is. Van de diplomaten zal het nu afhangen, of zij hier in een bondgenootschap de tegenstellingen weten te verzoenen en de gemeenschappelijke belangen weten te bundelen.

Mr. L. W. G. Scholten.

Vorige week plaatsten we een statiefoto van H.M. Koningin Juliana. Ter gelegenheid van Haar 54ste verjaardag — waarbij wij van harte onze gelukwensen aanbieden en Haar nog vele en gezegende jaren toewensen — laten we hierboven een kiekje zien van een stralende Koningin, genomen toen de prinsessen Irene en Margriet terugkeerden van een bezoek aan "de West".

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

BOEKEN!
KUNTZ & VANDERIET BOOKS
33A Haas Rd., Rexdale, Ont.
Vraag onze Catalogus!

AIR — SEA — LAND
World-Wide Travel Service
GUIDE TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

BOOK BULLETIN NO. 32 — TE DEUM LAUDAMUS No. 7 (PHILIPS)

10 inch plaat, $4.50 postpaid (plus 14¢ Tax in Ont.): Samenzang: Welk een vriend is onze Jezus, Wij geven het niet over. Voc. kwartet o.l.v. M. Boekel: Laat mij slapend op U wachten. Kees Deenik met dubbelkwartet: Als ik maar weet dat hier mijn weg . . . Ned. Chr. Kleinkoor: Houdt Gij mijn handen beide, Jezus 'k ben de Uwe. Ook: Neem mijn leven laat het Heer en andere. Ook zojuist ontvangen "DE ZINGENDE ZUSJES": Wat doet u met Jezus, Jezus roept de jongeren, Glorie voor Jezus, Alles gaf Jezus $2.25 postpaid (plus 7¢ Tax in Ont.)

Gerry Denbok

Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381, Burlington, Ontario. Phone 637-2151

Een uit een serie mededelingen betreffende de diensten der Ontario Regering

Hier volgt de Controlelijst voor uw auto (leestijd 1 minuut) om het rijden *Veiliger* te maken

1. ACHTER- EN STOPLICHTEN. RICHTINGAANWIJZERS. Moeten behoorlijk werken.
2. STUURINRCHTING. Minimale speling in het stuurrad. Geen losse delen in voorfront.
3. ACHTERUITKIJKSPIEGELS. Ongebroken en duidelijk uitzicht op de weg achter U.
4. GLAS. Schoon, vrij van aanplakbiljetten, barsten of verkleuring.
5. RUITENWISSERS. Behoorlijke werking en schoon wissen.
6. BANDEN. Een goed loopvlak. Geen bulten, sneden, beschadiging of ongelijke slijtage.
7. UITLAATSYSTEEM. Geruisloos en vrij van lekken.
8. REMMEN. Gelijkmatig houden voordat pedaal 1" van de vloer is.
9. HOORN. Hoorbaar tenminste 200 voet.
10. KOPLAMPEN EN RICHTINGAANWIJZERS. Geen verblinding. Behoorlijk functionerend.

In de winter hebben auto's veel te verduren. Het rijden is veiliger en pleizieriger indien Uw auto doeltreffend werkt.

MAAKT VANDAAG NOG GEBRUIK VAN DE GRATIS VOLLEDIGE 38-PUNTEN CONTROLE OP HET VOERTUIG INSPECTIECENTRUM VAN HET DEPARTEMENT VAN VERKEER IN KEELE STREET TEN ZUIDEN VAN HIGHWAY 401—TORONTO

INDIEN U BUITEN TORONTO WOONT—LAAT UW AUTO DAN PLAATSELIJK CONTROLEREN

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

DEPARTMENT OF TRANSPORT

HON. JOHN P. ROBARTS
Prime Minister of Ontario

HON. JAMES AULD
Minister of Transport

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

The Recognition that Life is Religion and Civil Liberties

BY DR. PAUL G. SCHROTENBOER

Deep in the fabric of the modern world is embedded the conviction that faith divides. Whereas reason unites, religion separates. Since faith is a strictly personal matter, its actions are like the sparks of Job's bonfire and fly upwards in all directions. Thus all religion is basically sectarian and breaks up the unity of mankind.

Therefore, in seeking for a basis of cooperation in human society with its great variety of religions, men in the Western world have long sought for a non-religious common ground where every one, regardless of his creedal convictions may stand next to everyone else on equal terms. Here true harmony can be attained and preserved, it is believed, if only men do not intrude with their religious tenets.

On this presumably non-religious territory of every man's land most of all today's meaningful activity is thought to take place. In this field man's governmental activity occurs. Here he educates his children; here he engages in all sorts of social and community activities; here he performs his labor and formulates his law. Let me illustrate.

In the Universal Declaration of Human Rights (which may be taken as a representative expression of a very large segment of humanity, for it was adopted by the United Nations with only the Soviet Bloc, Saudi Arabia and South Africa refraining from voting) it is stated that all human beings are "endowed with reason and conscience." Moreover, "everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status." Reason and the faculty to decide between right and wrong are the basis for the rights and freedoms of mankind.

On the North African continent one of the stauchest defenders of personal liberty and human rights is the American Civil Liberties Union. The task of the Union is to preserve and improve both democracy and freedom by defending the central constitutional safeguards which keep power in check. These central constitutional safeguards are set forth in the American Bill of Rights and include the right to freedom of religion. In a statement last year the ACLU said: "The best guarantee of religious freedom — is to keep the state out of religious affairs. Neither the public school or any other agency of government should be used to promulgate any or/all religious faith. The practice of religion properly belongs to the church, synagogue and the home" 42nd Annual Report, p. 22). The Constitutional provision that the government shall make no law respecting the establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof, is interpreted to mean that the state and religion should be completely separated. It is argued that only by strictly maintaining the integrity of the non-religious sphere can civil liberties be preserved.

A NEW DEPARTURE

We shall not belabor the point we have been making. In fact, we mention it, not because there is a iota of newness in it, but only to introduce what does look to be an entirely new tact and approach: a means by which persons of diverging religious positions can cooperate upon the recognition that religion is inextricably bound with all of life.

It may appear upon first reflection that this claim contains a flat and glaring contradiction. If religion is inextricably bound up with the whole of life, and no realm of activity is excluded, how can there be cooperation on any of these fields between opposing religious viewpoints without constant clashing? How can one bind any area of life to religion and not honor the religious conviction in that area? How can a Roman Catholic, a Jew and a Protestant than cooperate anywhere?

Mr. Glenn A. Andreas

But before dismissing the attempt as an utter impossibility, let us look at the concrete case referred to above and then consider whether the apparent paradox is really as paradoxical as it at first appears. It must be admitted that it it is possible first to recognize that religion exhaustively penetrates human life and then cooperate on a non-sectarian basis in certain fields of activity, then we have found a most important new point of departure.

The Citizens for Educational Freedom, which was incorporated in the State of Missouri in November of 1961, states in the Preamble to its Constitution: "Recognizing that religion is inextricably bound up with every educational process, we seek to ensure that no law shall be made or enforced which would deny to any citizen the right to fulfill his educational task and responsibilities freely, without the interference of the state, in a manner consistent with his own religious convictions. In the pursuit of freedom, as a non-sectarian organization, we welcome the support, cooperation and participation in our program and organization of any and every citizen committed to the principle of civil liberty and equality under law, irrespective of his own commitment to any particular religion or way of life."

This is a new departure, surely. It seeks to sail between the Scylla that denies the impact of religion upon certain large areas of life (in this case, education) and the Charybdis of faith that fragmentizes society into as many pieces as there are varieties of faith. But how is it possible?

SIGNIFICANT TESTIMONY

Mr. Glenn A. Andreas, Chairman of the Board of the CEF, last February 27 appeared before the Education and Labor Committee of the House of Representatives of the Congress of the United States and presented a brief in which he pleaded for fair and just distribution of Federal funds for education. He claimed in this appeal, which has since been inserted into the Congressional Record, that one can both maintain the 'separation principle' and advocate government funds for parochial and private schools. In his brief, Mr. Andreas gives the answer to our question.

Mr. Andreas starts by saying that he wholeheartedly agrees with the separation principle of the Protestant Reformation. He says, "By 'separation principle' I mean the idea that all human societal structures of any consequence have a God-given right and duty to pursue their God-given task in a manner autonomously separate from and independent of all other societal structures.

"The term 'societal structure' includes such human societal organizations as family, church, state, school, industry, labor organization and service organizations. All of these and other societal structures have a sovereign, God-given right and duty, subject only to the norm of God's Word as given in the Scriptures, to pursue their individual tasks without the interference or direction of any of the other societal structures, including the state.

"The 'separation principle' is valid only when applied to organizations, e.g., family, church, state, industry, etc. It does not apply to such a concept as 'religion'. So far from being seperabale, state and religion, for example, are more accurately described as being inseparable. Religion, if seen as the human response to the Higher Power which the man recognizes, be that a false idol or the true Creator, God, is simply all of life. (Religion is) inextricably involved with every political process. Religion and state are inseparable just because life is religion, i.e., all of life is conduct before and response to, either obedient or disobedient, the Higher Power, the Creator."

It becomes clear that the two basic elements of the view (that one can hold that religion is inextricably related to life and at the same time cooperate in matters of civil rights with individuals of opposing religions) are: (1) the distinction between religion as life itself and religious expression, as found, for instance, in the church and in the life of faith, and (2) the recognition of the structure of the world as comprising the various life spheres which stand in a relationship of mutual coordination to each other and a common subordination to the law of God. Andreas has seen clearly both the nature of religion and the structural principle of sphere sovereignty.

Between the societal structures, then, there must be separation to permit each to do its specific task. This would mean the separation of church and state, and the separation of state and family. But separation does not mean isolation, for the same person functions in several or all of these areas and that person never leaves his religion at home. The basic elements of all societal structures, the members of human society, are common to all. There is therefore no air-tight wall between these areas of specific functions in society but rather a permeable membrane.

THE BASIS OF CIVIL LIBERTY

Andreas claims convincingly that the recognition of the 'separation principle' has struck a fatal blow to the totalitarianism of the church as a human institution, and should prove just as effective against the totalitarianism of the state, which today is a far greater danger. "The 'separation principle', the fair and just treatment of all our citizens, pluralism, is our only hope of not drifting inevitably into the trap of monolithic education and ultimately totalitarian government."

The Citizens for Educational Freedom is dedicated to principles of freedom and democratic government and is convinced of the paramount importance of freedom of religion, freedom of speech, of assembly, of inquiry, and the equality of rights under law. But if these principles of basic human freedoms are to be preserved, it must not be done by falsely claiming that there is a large area of life in which man can cooperate on non-religious grounds and leave his religion (as Thomas Jefferson said, a matter between man and his God) for his parlor and the church sanctuary, but by rightly claiming that, as Justice Jackson of the United States Supreme Court declared, "for good or for ill, nearly everything in our culture worth transmitting, everything which gives meaning to life, is saturated with religious influences."

The recognition of the twin truths that religion saturates life and that human societal life is structurated by the societal spheres gives the basis for cooperation in matters concerning civil liberties between adherents of various religions.

THE ANSWER

The contention of Andreas, we have seen, is that the civil liberties can be preserved only if the state recognizes that religion with its long tentacles reaches into every avenue and corner of life. Therefore, if the state is truly going to preserve the right of the freedom of religion, it will have to deal fairly with all the citizens so that they can express their religion freely in every sphere. The implementation of the principle itself, that the state shall make no law in respect to the establishment of religion, requires that statesmen recognize that religion inextricably involves all of life, else the state will be abetting the religion of secularism and even atheism.

There remains to make clear how one societal structure (the state) is concerned with the school and the home. Separation we said does not mean isolation. Separation does not exclude a proper intermingling, provided the intermingling accords with the task of the various societal structures. Accordingly, the state in performing its essential function must maintain justice and liberty for all. It should also maintain an interest in the education of its citizens so that there may be a citizenry which is capable of fulfilling its civil obligations. The government therefore sets legitimate standards of teaching and may subsidize education.

In providing grants to schools the government must be just. That is, it may not discriminate against any school because of the kind of religious influence the school exercises upon the students. The only concern the state should have in the schools is that they meet the requirements for training for responsible citizenship. At the same time, the state should not subsidize any church or group of churches, for church and state should be kept separate.

The Citizens for Educational Freedom, in which Jews, Catholics and Protestants cooperate, advocates that the government subsidize education through the parents, not through the schools directly. In so doing the government would be recognizing in effect that religion is involved in the educational enterprises, would be honoring the constitutional principle of the separation of church and state and would be promoting civil liberties for all parents with children in school.

A CONTINUING CHALLENGE

It is too early to say how far this idea that religion is life will influence the course of action on this continent. But this much is certain: It is one of those basic ideas of life that grapples with the issues of life head on and enables us to witness effectively. That religion is life in one of those Scriptural, non-negotiable ideas which enable us to penetrate into the deepest fabric of life with our Christian testimony.

There is hope that the plan of the CEF wil win wide recognition because it recognizes life and society for what they are. It is realistic to the core. It acknowledges the structure of the creation, it proclaims the true nature of religion. It provides for cooperation in matters of civil liberties between opposing religions without denial or restriction of religious commitment.

This is an idea to tell the world. It is hoped that in Canada also attempts will be made to erect an agency to promote parents' rights in education along the line of the ideas promulgated by Andreas and the CEF. Could it be that the Reformed Community in Canada will in this way make one of its greatest contributions to Canadian life?

Vorige week gaven we een plaatje van hoogspringende Noord-Amerikaanse lammeren. Hier is een curiositeit uit Friesland. De eigenaar van deze schapen werd verrast met uitsluitend zwarte lammeren, zodat hij veronderstelt dat er eens een zwart schap in de familie was... De dorpsnaam werd ons niet opgegeven. Welke lezer(es) herkent dit dorp met z'n stoere zadeldaktoren?

De 500ste Jonge Nederlandse Boer in Canada

Met de "Rijndam" van de Holland-Amerika Lijn kwam op 11 april j.l. een aantal jonge Nederlandse boeren aan, die onder het "working-visit program" een bezoek aan Canada brengen. Hieronder bevond zich de vijfhonderdste jonge Nederlandse boer sinds het in werking treden van dit plan. Het was de 23-jarige H. J. Hoogkamp van Drempt, Nederland. Hij wist natuurlijk dat hij de gelukkige was en had daarom gezorgd een klein geschenk bij zich te hebben. Eigenlijk had hijzelf daar niet voor gezorgd, maar de burgemeester van zijn woonplaats Drempt. Het geschenk bestond uit een vier voet lang krentebrood, dat Mr. Hoogkamp officieel aan de burgemeester van Strathroy, Ont., Mr. Ralph Westgate, overhandigde.

Sinds 1958 komen jaarlijks een aantal jonge boeren uit Nederland naar Canada om daar een poosje te werken. Ook Australië krijgt dergelijke bezoeken. Het stelt de jonge boeren in staat persoonlijk kennis te nemen van het leven hier, speciaal het farmersleven. Dit jaar worden 73 gasten verwacht, waarvan er 50 op 11 april met de Rijndam arriveerden.

Dit program is het werk van het federale departement van Burgerschap en Immigratie, in samenwerking met de Canadian-Netherlands Immigration Council. Het bezoek duurt negen maanden, doch indien de gasten dit wensen kunnen zij er een andere negen maanden aan vast koppelen.

De jonge boeren betalen zelf hun overtocht, doch verdienen hier het normale loon als arbeider op de boerderij. Als extraatje heeft het Canadian-Netherlands Immigration Council een beurs aan het Ontario Agricultural College in Guelph, Ont. beschikbaar gesteld.

Ongeveer 95 percent van de gasten maken gebruik van het aanbod om in plaats van negen, 18 maanden te blijven, terwijl 65% van hen die op visite kwamen, besloten naar Canada te emigreren.

Groente- en Bloemzaden

Landbouwzaden, Voorjaars-Bloembollen, Bestrijdingsmiddelen, Vruchtbomen, Aardbeien-planten enz. enz.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen, Originele Langendijker Koolsoorten. (Groeien uitstekend in Canada en U.S.A.).

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, wit en blauw, Flamingo-plant en Hertshoornvaren, in potjes.

Wij verzenden ook ZADEN NAAR HOLLAND voor U.

Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel gratis

Ons GIRO-CLEARING-COMPANY- ACCOUNT NO. is: 10-138-1025.

WILLIAM DAM SEEDS

West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

HOLLAND LIFE

INSURANCE SOCIETY LIMITED

HOLLAND LIFE BUILDING

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

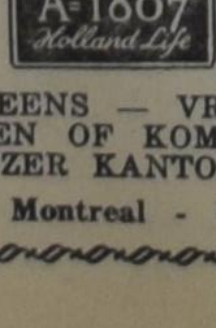

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Gaat U naar Holland?

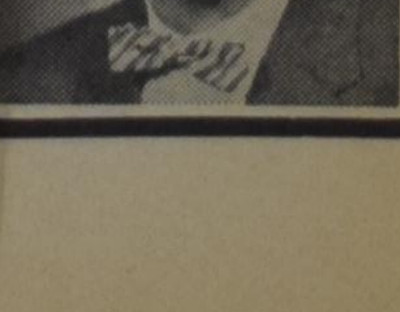

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.

Telefoon CH 1-0811

Horlogemaker

J. SNIEDER

STATION ST., SMITHVILLE

Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.

Bel collect WAlker 6-7372

GROOT SCHOONMAAKPROBLEEM

SPAAR TIJD, WERK, GELD!

Om het zwaarste, vetste vuil te verwijderen, schrobbe men de te reinigen oppervlakken met een oplossing van 2 eetlepels Gillett's Lye op een gallon water. Gillett's doet dit moeilijke schoonmaakwerk snel en afdoend en kost toch veel minder dan andere schoonmaakmiddelen, die maar half werk doen. Gillett's gaat werkelijk vet en vuil met kracht te lijf, krijgt het uit spleten en hoekjes, die andere schoonmaakmiddelen niet bereiken kunnen. Met vet en smeer reageert het zodanig dat een zeepoplossing wordt gevormd, die de te reinigen vlakken vlekkeloos schoon maakt en tevens hygiënisch.

Dit is slechts een van vele dozijnen goede wenken waardoor U tijd, werk en geld kunt sparen, welke vervat zijn in een gratis 60 pagina's groot boekje, verkrijgbaar door te schrijven aan Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke St. W., Montreal. (Adv.)

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIE

door Frances van Belzen

①

De Hoofdstad Ankara

Wanneer we in Februari weer eens enkele dagen in Ankara verblijven, vinden we gelegenheid om deze stad wat nader te bekijken. Hadden we in het Zuiden reeds genoten van de bloeiende perzik- en amandelbomen, in Ankara heeft de lente alleen nog maar om een hoekje gegluurd. Het was de bedoeling om slechts twee dagen de hoofdstad aan te doen, maar al spoedig vernemen we dat de weg naar Istanbul is geblokkeerd door zware sneeuwval. We zijn dus gedwongen om wat langer hier te vertoeven. Wat ligging betreft en ook bezienswaardigheden, kan Ankara niet in de schaduw van Istanbul staan. Dit is niet zo verwonderlijk wanneer men in aanmerking neemt dat het sinds 1923 eerst hoofdstad van Turkijë is en tot voordien een groot dorp was. Het merendeel van de stad bestaat dan ook uit nieuwe wijken, waarin hoge gebouwen en moderne huizen worden gevonden. Voor de verandering is het echter toch wel prettig om er een korte tijd door te brengen.

Allereerst is het verkeer er veel beter geregeld dan in de voormalige hoofdstad Istanbul. Hier kunnen we tenminste wat rustiger in de auto zitten en behoeven we niet zo bang te zijn dat we door deze of gene andere automobilist opzij gedrukt zullen worden. Bovendien heeft Ankara een geweldig interessant museum, dat de moeite van het zien zeer zeker waard is. De historie van de hoofdstad en haar omgeving, gaat vele jaren terug. Dit gebied heette toen Galatië en het is deze provincie waaraan Paulus zijn brief schreef.

Opgravingen die in 1925 gedaan werden, brachten aan het licht, dat in het jaar 2000 voor Christus hier reeds een belangrijke stad heeft gelegen. Veel van de gevonden voorwerpen uit die tijd zijn nu tentoongesteld in het prachtige archeologische Hethieten museum, zo genoemd naar de Hethieten die er destijds woonden. De ligging en de bouw van dit museum zijn al bezienswaardig, want het is ondergebracht in de voormalige overdekte Bazaar, die in de stadsmuur was gebouwd.

Het is haast onbegrijpelijk [illegible] zoveel van de kultuur der Hethieten is weergevonden. Er zijn niet alleen delen van gebouwen vol geschreven met hiërogliphen, maar ook een grote hoeveelheid gebruiksvoorwerpen, zoals olielampjes uit steen, ivoren en gouden afgodsbeeldjes, vazen, bronzen figuurtjes, wapens en vooral ook gouden sieraden.

In een koninklijk graf werden in die tijd alle mogelijke waardevolle dingen "meegegeven" en zodoende zijn er nu gouden voorhoofdsbanden te zien, enkel- en armbanden, halskettingen en oorbellen. Bij het bekijken van al deze voorwerpen, zou men denken dat het alles nieuw is, terwijl het toch duizenden jaren onder de aarde bedolven heeft gelegen. Veel van de opgegraven voorwerpen dateren uit de jaren 2000—1000 voor Christus.

Natuurlijk is het woord Hethiet voor de lezers ook niet onbekend, want de bijbel noemt Uria de Hethiet reeds in 2 Samuel 11:3. Ook wordt er gesproken over de Hethieten in Genesis 21, als Abraham een graf wil hebben voor zijn vrouw Sara. Het is heel wel mogelijk dat deze stam uit Klein Azië afkomstig is en zich later naar het Zuiden heeft verspreid.

Van het vroegere dorp Ankara met zijn oude vesting, is niet veel meer te zien. Romeinse baden zijn blootgelegd, die in geen enkele oude plaats ontbraken. Interessant hiervan is het verwarmingssysteem dat de mensen toen reeds hadden en dat in zeker opzicht op onze tegenwoordige centrale verwarming lijkt. Op verschillende plaatsen in de gebouwen werden ovens gestookt, die in de kelders waren gelegen. De vloeren die op stapeltjes stenen rustten, werden hierdoor dus verwarmd, terwijl de stenen deze warmte vasthielden. De op die manier op temperatuur gebrachte vloeren, verspreidden hun warmte over de rest van de kamers of zalen.

De ruines van de oude burcht en stadsmuur, steken hoog boven het nieuwe Ankara uit. In de buurt van deze citadel staan nog de resten van een oude tempel die gewijd was aan Augustus en Rome. In het begin van de zesde eeuw werd ook deze tempel, zoals vele anderen, tot kerk omgebouwd. Bij de komst der Turken werd de kerk [illegible] stenen gebruikt om er een Moskee van te bouwen, welke nu tegen de oude kerkmuur staat.

Opgegraven "basement" van een Romeins bad in Ankara. Let op de stapeltjes stenen, die de warmte onder de vloer vasthielden.

Oprijlaan naar Ataturk Mausoleum in Ankara.

Als modern monument en bezienswaardigheid, vinden we in Ankara het overweldigende mausoleum waar de Vader der Turken (Atatürk), zijn laatste rustplaats vond. Een oprijlaan van enkele honderden meters lang, is aan weerszijden versierd met leeuwenfiguren, terwijl aan het begin twee grote beeldhouwwerken staan. Atatürk temidden van de toekomst van het land (jonge mannen in uniform) en een andere groep bestaande uit enkele mannen en vrouwen van het platteland. Waar de weg teneinde loopt, zijn aan beide kanten een soort galerijen, waarvan een deel als museum is ingericht. Hierin bevinden zich alle voorwerpen en eigendommen van Atatürk, die als relequien bewaard worden.

Een monumentale trap brengt ons in het mausoleum, dat in de stijl van de tempel is gebouwd. Grote pilaren vormen een voorportaal, waarna brede bronzen deuren toegang verschaffen tot de aula waar de marmeren tombe staa.t. De wanden zijn van zwart en wit marmer en het plafond is met goud mozaik in Turkse motieven, ingelegd.

Een imposante rustplaats, groots door zijn eenvoud, voor de man die ook nu nog door alle Turken wordt vereerd en die inderdaad heel veel voor het land heeft gedaan.

Terwijl ik op één dier dagen ergens een poosje in de auto zat te wachten, zag ik iets dat wel een zeer typisch beeld van de Mohammedaanse wereld weergaf. Een mannetje stapte uit een kiosk, die op de hoek van de straat stond, terwijl een oudere vrouw erin ging. Vlakbij deze kiosk bevond zich een grasparkje met een lage prikkeldraad afrastering. De man stapte hier overheen, trok zijn jas uit en spreidde deze op het grasveld uit. Daarna deed hij de schoenen van de voeten, draaide zijn pet achterste voren en knielde op zijn jas neer.

Het was ongeveer 2 uur in de middag en dus gebedsuur. Temidden van het rumoer der stad en het voorbijvliegend verkeer, knielde dus deze oude Moslem neer om één van zijn vijf gebeden van de dag te gaan doen. Het gebed duurde ongeveer 10 minuten, tijdens welke hij verschillende malen opstond en allerlei bewegingen maakte, die wij niet begrijpen maar die allemaal tot dit ritueel behoren. Het lijkt heel veel op een goede gymnastiek-oefening en het valt ons Westerlingen dan ook op, dat zelfs deze oude mensen nog zo lenig zijn.

Niets of niemand stoorde zich aan de eenzame figuur in het gras en de koude wind scheen de man helemaal niet te deren. Ook werd hij absoluut niet afgeleid door wat er om hem heen gebeurde. Toen zijn gebed ten einde was, vouwde hij zijn jas op, trok de schoenen weer aan en ging terug naar zijn kiosk.

(Wordt vervolgd)

FIVE ROSES IS DE BLOEM
VOOR ALLE DOELEINDEN . . .
UITSTEKEND VOOR ALLES WAT U BAKT

BOEKBESPREKING:

"THE STORY OF THE SCHOOLS"

Dr. P. Y. DeJong.
Published by "The Christian School Herald".

Wat zowel voorstanders als tegenstanders van Christelijk onderwijs bitter nodig hebben, is enig inzicht in de geschiedenis van het onderwijs. Wie zich werkelijk voor het school-probleem interesseert (en is er iemand, die een gebrek aan interesse op dit punt kan verdedigen?) en met name ook aandacht heeft voor de vragen met betrekking tot het Christelijk onderwijs, zal dankbaar zijn, wanneer hij op eenvoudige wijze en in kort bestek ingelicht kan worden over de historische achtergrond van het huidige schoolsysteem en wanneer de les der historie hem wordt duidelijk gemaakt.

Prof. Waterink heeft over [illegible] alles verschillende boeken geschreven die de moeite van het bestuderen ten volle waard zijn; doch voor de meesten onzer zijn deze boeken niet bereikbaar; de kost moet eenvoudiger en beknopter worden opgediend. Doch ook een beknopte kennis van de geschiedenis doet ons veel dingen beter begrijpen; het licht sluiers op en beantwoordt vragen, die anders onbeantwoord gebleven zouden zijn.

Daarom mogen we blij zijn, dat er een boekje verscheen in het Engels, onder de titel "The Story of the Schools", geschreven door de vaardige pen van Dr P. Y. De Jong van Hamilton. Juist ook het feit dat het in het Engels geschreven is verhoogt de waarde van deze publicatie; de jongere generatie kan er nu zonder taalbezwaren zijn winst mee doen, en ouders kunnen het hun opgroeiende kinderen in handen geven.

Het boekje laat ons in forse (soms haast ál te forse) trekken zien hoe het onderwijs zich door de eeuwen heen heeft ontwikkeld. Het begint bij de opvoeding onder Israel en belandt via de opvoeding bij Grieken en Romeinen bij de geweldige invloed, die Renaissance en Humanisme hebben gehad. Vervolgens wordt getoond, welke positie de Reformatie heeft ingenomen en hoe de Reformatie ook het onderwijs beslissend heeft bepaald. Een apart hoofdstuk wordt gewijd aan "Educational Experiments and Experiences: the Netherlands", waarin kort de schoolontwikkeling in Nederland wordt weergegeven, en iets van de schoolstrijd wordt verteld, die tenslotte geleid heeft tot het ontstaan van vrije Christelijke scholen die volledig aan de Openbare School werden gelijkgesteld. Vervolgens komt het Amerikaanse Continent aan de beurt; we horen over de stand van zaken in de Verenigde Staten vóór 1850 (is het niet interessant om daar eens iets van te lezen?) en we gaan zien hoe het systeem van de Public Schools zich in de States kon ontwikkelen als een poging om bij zoveel verschilende ethnische groepen toch een zekere nationale eenheid te verkrijgen en te bewaren en hoe daarbij het Christelijke karakter van de scholen steeds meer werd prijsgegeven. Hoe verwarrend op dit ogenblik de situatie bij onze zuiderburen is t.a.v. de "religious education" kunt U bijna dagelijks in de krant lezen.

Ook de geschiedenis van de scholen in Canada wordt summier behandeld; we zien hoe groot de invloed van de kerk op het onderwijs door de jaren heen is geweest en hoe tenslotte de kerk bijna volledig plaats gemaakt heeft voor de staat. De rol van mannen als McCulloch en Ryerson wordt geschilderd en we zien wat de Confederation van 1867 voor het onderwijs heeft betekend, toen "education" een provinciale i.p.v. een federale zaak werd, waardoor zich in elke provincie weer een verschillend onderwijspatroon kon ontwikkelen. Ook hier bleef er van "religion" tenslotte niet veel meer over dan het humanistisch nastreven van "moral virtues". Interessant en leerzaam is wat de schrijver vertelt over de structuur van de Canadese scholen — belangrijk voor elk die met deze scholen te maken heeft. In een slothoofdstuk "Looking Ahead" wordt dan tenslotte nog vastgelegd, wat wij dringend nodig hebben: een zevenvoudig, God-glorifying program.

Het is een boekje, waarvoor we The Christian School Herald en de schrijver dankbaar kunnen zijn. Er was echt behoefte aan. Dikwijls wordt er over het Canadese schoolsysteem maar in het wilde weg gepraat, zonder enig inzicht in de achtergrond en de geschiedenis ervan. Daardoor maken we soms de grootste blunders in onze discussies met anderen waarin wij de Public School critiseren. Heus, als we nu werkelijk geïnteresseerd zijn in het onderwijs en graag iets meer weten van de factoren, die in het verleden een grote rol gespeeld hebben, dan is hier iets van onze gading. De geschiedenis van de scholen blijkt onlosmakelijk verbonden te zijn met de geschiedenis van de kerk en de geschiedenis van de wereld. Daarom komt er heel wat meer aan de orde dan alleen maar de school in engere zin.

Het is geen dik boek: 58 bladzijden. Toch is het teveel om in één avond uit te lezen, daarvoor is het te compact. Beter is het, wanneer het besproken kan worden, hoofdstuk voor hoofdstuk, in een kring van mensen die bereid zijn om na te denken. Dan komt het tot zijn recht. De vragen aan het eind van elk hoofdstuk zijn vette kluiven voor hen die van een goede discussie houden. Al moet ook hier weer hetzelfde bezwaar genoemd worden dat velen zich eraan zullen vertillen. De moeilijkheid is, dat van de opgegeven literatuur zo weinig bereikbaar is voor de mensen: ze zullen het in de meeste gevallen met dit boekje moeten doen.

Een enkele opmerking. De val van Rome vond niet plaats in 476, zoals bl. 21 zegt, doch in 410. Dewey werd natuurlijk in 1859 geboren (drukfout). Zou het verder niet goed geweest zijn, wanneer er ook in het kort iets gezegd was van de schoolontwikkeling in andere landen, bv. Engeland, Frankrijk, Duitsland? Nu is alleen Nederland aan de orde gekomen, waar de situatie toch wel uitzonderlijk is vergeleken met andere landen.

Vaak wordt er steen en been geklaagd, dat we hier geen studiemateriaal hebben. Dat is ook dikwijls zo. Maar dan zal men met des te meer gretigheid dienen te grijpen naar wat dan wel voorhanden is.

Moge daarom dit boekje in vele handen komen en op het werkrooster van veel verenigingen. Juist omdat kerkgeschiedenis en wereldgeschiedenis zo nauw verbonden zijn met de schoolgeschiedenis, kan iedere vereniging die de geestelijke ontwikkeling van haar leden bedoelt, dit boekje op haar agenda plaatsen. Besturen, hier is iets goeds!

Bovendien kan men het aan Canadese medechristenen ter lezing geven. Wie de inhoud van "The Story of the Schools" zich heeft eigen gemaakt, kan meespreken in het gesprek rondom de Christelijke school en heeft iets te zeggen "tot de vijand in de poort". In dat gesprek komt de geschiedenis van het onderwijs telkens weer ter sprake. Dat bleek nog weer zo duidelijk in dat stuk dat een commissie uit de Presbyterian Church heeft opgesteld n.a.v. de bekende "brief" van de Roomse bisschoppen; in dat stuk wordt de geschiedenis ook kort weergegeven en geïnterpreteerd. "These historic facts show that the public school system of Ontario is designed to be Christian and not secularistic in its basis". Helaas trekt de Presbyterian Church uit dit alles een conclusie tegenovergesteld aan die welke wij menen te moeten trekken. Als we maar zien, dat het schoolsysteem in Canada niet uit de lucht is komen vallen, doch een lange historie heeft en zonder die historie ook niet verklaard kan worden! Hoe goed is het, wanneer feiten uit de schoolgeschiedenis bij ons niet in een vacuum terecht komen, maar we enigszins op de hoogte zijn.

Verwaarlozing van de geschiedenis is nimmer een Calvinistische eigenschap geweest. Ook de geschiedenis is het terrein van Gods handelen met de mens. Wij moeten doen wat we kunnen om deze historische belangstelling te bewaren en aan te wakkeren, ook hier, in dit land, waar we ons opeens moeten omschakelen en te maken krijgen met een geschiedenis, die we vroeger op de lagere school niet geleerd hebben.

Er is een begin. We denken aan de artikelen van Rev. Rienks over de geschiedenis van Canada; en aan de artikelen in The Christian Woman over hetzelfde onderwerp. Nu is ook dit boekje verschenen. Laat het niet bij de uitgever of de boekhandelaar liggen maar schaf het U aan.

We hebben het bitter nodig!

J. Kuntz.

Winter-werkgelegenheid

De dezer dagen door het Dominion Bureau of Statistics gepubliceerde cijfers betreffende de werkgelegenheid in Canada geven aan dat medio februari nog 545.000 personen of 8,4% zonder werk waren. In februari 1962 beliep dit percentage 9,1 en februari 1961 11,3. De werkgelegenheid in de winter is aldus de cijfers groter gebleven dan gewoonlijk en was te danken aan de bedrijvigheid in de industriële sector en in de bouwnijverheid.

In de Atlantische provincies was het tekort aan werkgelegenheid het grootst, daar was bijna 15% van de beroepsbevolking zonder werk. In West Canada bedroeg dit percentage 8,8; in de Prairies 6,5. Het aantal werkzoekenden beliep in Ontario 5,6% en in Quebec 11%. Van het totaal aantal werkzoekenden was ⅔ deel 3 maanden of korter werkloos geweest. De rest was langer dan 4 maanden zonder werk. De verbetering van de werkgelegenheid in de industrie was vooral te danken aan de grotere activiteit in de sector van de duurzame consumptiegoederen, met name de auto-industrie, de industrie van electrische apparaten en de ijzer- en staalindustrie. Vergeleken met vorig jaar was overal in Canada de werkgelegenheid groter dan een jaar geleden.

(N.C.K.v.K.)

NEW YORKSE KRANTENSTAKING KOSTTE CANADESE PAPIERINDUSTRIE 21 MILJOEN DOLLAR

Volgens een mededeling van de Canadian Pulp and Paper Association heeft de krantenstaking in New York een vermindering van orders op krantenpapier ter waarde van 21 miljoen dollar veroorzaakt. De kranten in New York gebruiken normaal 10% van de totale onbedrukt krantenpapier produktie van Canada.

(N.C.Kv.K.)

Verzorging van
AL UW REIZEN,
PASPOORTEN ENZ.
W. Vander Beek
623 West 5th St.
Hamilton, Ont.
Tel 385-6930

Wij kochten het door het

BANK OF MONTREAL

Family Finance Plan

WEINIG KOSTENDE LENINGEN,
inclusief Levensverzekering

ORDER NOW!!!
"THE STORY OF THE SCHOOLS"
(60 pages paperback)
By Dr. P. Y. DE JONG.
Price 75¢ - 6 copies $4.00 - 12 copies $7.50
Published by: "THE CHRISTIAN SCHOOL HERALD"
212 Seneca Ave., Hamilton, Ontario

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Geen ontbijt

Het was echt weer om je lekker warm te laten stoven bij de kachel. Maar voor ons stond er iets minder behaaglijks op 't programma. Vlugge beslissingen werden genomen: Onze boy werd nog half slapend in zijn snowsuit gezet. Even later werd hij door kennissen opgehaald, die hem tijdelijk wilden herbergen. Ik zelf kon door de mist van tranen niet meer zien wat ik wel of niet in m'n koffertje gestopt had. Tenslotte nam Gerry het van me over, die er overvloedig van alles wat in deponeerde.

Het was een zwart, vierkant geval, dat haast antiek was. Jaren geleden had het eens de broodwinning voor iemand betekend: een vriend van Gerry verkocht er in zijn vrije tijd Watkin's Products uit. Daar gingen we dan. Buiten was de wereld wit. Maar ik had er nu weinig oog voor. De ruitenwissers maaiden onophoudelijk de sneeuwvlokken weg vanuit ons gezichtsveld. Maar even later stonden we heelhuids voor ons doel, n.l. het ziekenhuis. Toen we naar binnen liepen ging alles als vanzelf. Een formulier werd ingevuld en verder was ik willoos overgeleverd aan de hospital staff, die alles in 't werk stelde om mijn verblijf hier tot iets onvergetelijks te maken. De elevator stopte en even later lag ik semi-private, chic uitgedost in een charmante hospital gown. "And this closet on the right is yours, Mrs. Jonkheer," vervolgde de nurse vriendelijk. Gelijk kwam een van haar collega's mijn tracteren op een injectie. Ze zei gewoonte getrouw: "Take a deep breath and hold it, and you won't even feel it." Maar haar toverformule maakte op mij geen indruk. Een prik blijft een prik. Als toegifst kreeg ik ook nog een slaappil. En die hielp wel. Nog even hoorde ik in het donker de degelijke schoenen van de verpleegsters het glimmende graniet van de gangvloer bewandelen. Langzaam ging ik onder zeil.

*

De volgende morgen lag ik al vroeg naar de beheerste bedrijvigheid van de verpleegsters te kijken. Het was hier zo slecht nog niet. Als ik maar even aan het koord trok zou ik bediend worden. Bijna tevreden met mijn onverwachte logeerpartij gleden mijn ogen langs de imitatietegels van het plafond. Maar toen zag ik ook het bordje boven mijn hoofd, waar onheilspellend "No Breakfast" op stond. Mijn zonnig humeur werd van een zelfde donkerheid als het grauwe winterweer buiten. Natuurlijk was het te begrijpen dat, wanneer je hier voor een operatie komt, je niet mocht eten. Maar ik was toch niet zo'n beklagenswaardige? 't Moest een vergissing zijn. Ik zou toch niet bij nader inzien alsnog een uitnodiging krijgen om eens te komen kijken in de O-R room, zoals die hier kortweg genoemd werd? Ik zuchtte eens en inspecteerde de inhoud van de koffer. Er zat een onbescheiden deel van de bibliotheek in. Eén troost had ik nog: mijn geest zou tijdens m'n verblijf in het tehuis voor zieken wel niet verhongeren.

Ik probeerde met aandacht te lezen. Maar mijn maag gromde van verontwaardiging over zoveel lijdelijkheid. Nee maar, natuurlijk! Dat ik daar toch niet eerder aan gedacht had! Even later lag "No Breakfast" veilig onder het hoofdkussen verborgen. Ik probeerde weer te lezen, maar hield één oog op de half geopende deur. Vijf minuten later hield er op de gang een wagentje stil. Een nog jong meisje kwam gehaast naar binnen lopen en vroeg: "What is your name?" "Jonkheer," zei ik zo duidelijk mogelijk. Ik had me voorgenomen om niet te liegen. Maar wel zou ik alles op alles zetten om wat eetbaars te bemachtigen. Daartoe werd ik aangevuurd door een maag die om eten schreeuwde. Het meisje in 't blauw kwam terug en vroeg verlegen: "What is your name again?" Ik spelde uiterst vriendelijk mijn naam voor de tweede keer.

"It's sort of an' . . .,' begon ze. "Odd name, isn't it?" vulde ik begrijpend aan. Zelfs mijn naam gooide ik te grabbel. Tot zo ver wilde ik haar tegemoet komen. Als zij nu maar over de brug kwam met wat lekkers. Ze kwam weer terug en verklaarde beslist dat er voor mij geen blad opgezonden was. Toen keek ze naar de muur boven m'n hoofd en vroeg argwanend: "Or are you to have an operation?"

Ik probeerde zo afkeurend mogelijk te kijken over zo'n indringende vraag. En wat lukte dat fantastisch goed. "Not that I know of," antwoordde ik. Ik was de grens van mijn voornemen om niet te liegen gevaarlijk dicht genaderd.

Ze ging heen met de belofte om te zien wat er nog over was. En ze hield woord. Hadden "bacon and eggs" me ooit zo lekker gesmaakt? Zelfs de havermoutpap die ik van kindsbeen af aan verfoeid had, at ik nu met graagte op. Als het blad nu maar op tijd weggehaald werd.

Ik hoefde niet lang te wachten. Zo, nu kon "No Breakfast" ook weer terug naar hogere sferen. De verpleegster die even later binnen kwam ging op de rand van 't bed zitten. Ze scheen een zee van tijd te bezitten. Na een gezellig praatje stak ze van wal met haar onheilstijding. "The doctor wants you in the O.R. room at 12 o'clock. No, no, you'll be put to sleep. It's only a minor treatment," zei ze geruststellend toen ze mijn benauwde gezicht zag. "That's why you weren't allowed any breakfast," zei ze ter verduidelijking. "Just keep on reading," en weg was ze.

Ik probeerde haar raad op te volgen, maar voelde me niet meer zo kiplekker. De vrouw die de kamer kwam doen was nogal praatgraag. En omdat het andere bed nog niet gebruikt werd, was ik de enige die haar kon antwoorden. Tussen het geklater van haar woorden in, diepte ze de ene bonbon na de andere uit de zak van haar blauwe uniform. "You want one, too?" "No, I'm not supposed to have anything to eat," zei ik zoet. "Poor thing," zei ze luchtig.

"Say, what would happen if I took, say, about 5 of them?" vroeg ik haar, gewild onverschillig."

"You'd choke, of course," antwoordde ze beslist. "Haven't you ever heard about the man who ate before he got an anaesthetic?"

"No," zei ik bevend.

Ze vertelde over het tragische verloop van de man die zo'n honger had gehad, en zich niet had kunnen beheersen, die ondanks het verbod van de doctor toch gegeten had. "I don't know whether he is still living," zei ze droevig, als gold het een goede bekende van haar. Ik zag de kamer en de vrouw na dit lugubere gesprek in 't rond draaien. De letters op de bladzijden voor mij las ik, maar ik begreep niet wat er stond. In mijn gedachten dreinde één zinnetje: "eigen schuld"! De vrouw was intussen met zwabber en stofdoek verdwenen. Ik probeerde wat te slapen maar werd geplaagd door een zelfverwijt waar de naarste visioenen uit voortkwamen.

Nog een uurtje, dan werd mijn lot beslist. Een moederlijk uitziende zuster voelde m'n pols. "Are you feeling all right, you look so pale."

Zal ik het haar zeggen, overwoog ik bij mezelf. Zij leek zo begrijpend. "I'm so afraid I'm going to choke," begon ik. Toen lachte ze een heldere lach en zei: "You're a fine girl, don't get such ideas in your head. Here is something that will make you feel very relaxed."

Mijn kans was voorbij, ik zou mijn vreselijk geheim meedragen tot op de operatietafel. En dan? Langzaam begon er een weldadige loomheid over me te komen. Alles kon me niets meer schelen. Ik zei zelfs heel opgewekt tegen de verpleegsters die mij de gang doorreden: "You know what, I'm not afraid to choke anymore."

Ik ving flarden van een gesprek op: "Are you sure she didn't have too much?" "I didn't give it to her," zei een ander. Is de operatiekamer liet men mij nog even "genieten" van de "prik- en snijwerktuigen" boven en naast mij. Daar kwam de, door mij zelf veroorzaakte misère nog éénmaal op mij af. Een doctor gaf mij een spuitje. Toen bekende ik met zo'n ontroostbare stem, dat die de omstanders dieper door merg en been kerfde dan het mes in de hand van een chirurg: "I ate breakfast! I'm going to ch . . ." Toen wist ik niets meer.

*

Vijf dagen later werd ik wegens uitstekende gezondheid uit het ziekenhuis ontslagen. De doctor had me halflachend gedreigd dat, wanneer ik weer eens zo'n grap uit zou halen, er voorzorgsmaatregelen zouden genomen worden, zodat ik b.v. voor dag en dauw al "knockout" zou wezen. Maar ik had zo'n dreigement niet meer nodig.

Mijn "welkom thuis cadeau" kreeg ik al in 't ziekenhuis. Het was een nieuwe lichtblauwe koffer. Maar het oude koffertje stond al gepakt. Hoe moest dat nu? Maar Gerry wist raad. Het antieke koffertje paste precies in de nieuwe. Zo werd de oudheid door de moderniteit geëerd en gedragen. Het werd voor allen een feestelijke uittocht.

Wilma Jonkheer.

Brosse, Heerlijke Beschuiten

...ECHT FIJN MET UW GELIEFKOOSDE DRANK!

Voor de beste resultaten, wanneer U ook mocht bakken thuis, verlaat U dan op Fleischmann's Snelrijzende gist. Het blijft weken lang goed zonder afkoeling.

BESCHUITEN
(ZWEIBACK)

Goed voor — ongeveer 6 dozijn beschuiten.

¾ kop melk
⅓ kop kristalsuiker
¾ theelepel zout
¼ kop boter of margarine
½ kop lauw water
1 theelepel kristalsuiker
1 pakje Fleischmann's Snelrijzende Gist
4 koppen (ongeveer) eenmaal gezeefde bloem voor alle doeleinden geschikt

Breng de melk aan de kook; roer er de ⅓ kop suiker, zout en boter of margarine in. Laat het afkoelen totdat het lauw is. Intussen, meet lauw water af in een grote kom; roer er 1 theelepel suiker in. Besprenkel het met gist. Laat het 10 minuten staan, roer daarna grondig. Roer er het lauwe melkmengsel in en 2 koppen bloem; klop het totdat het smedig en elastisch is.... Voeg er voldoende bloem aan toe om een zeer stijve deeg te krijgen — circa 2 extra koppen. Breng het over op met bloem bestrooide plank; kneed totdat het smedig en elastisch is. Plaats het in een ingevette kom. Vet de bovenkant in. Bedek het. Laat het in een warme plaats rijzen, vrij van tocht, totdat het in omvang verdubbeld is — ongeveer 1¼ uur. Kneed het deeg. Spreid het uit op een lichtelijk met bloem bestrooide plank. Kneed het totdat het smedig is. Verdeel de deeg in 3 gelijke porties. Vorm elke portie in een 12 inch rol. Plaats, goed van elkaar gescheiden, op ingevette koekjesplaten. Laat het rijzen op een warme plaats totdat het in omvang verdubbeld is — ongeveer 1 uur. Bak in een hete oven (400° F.) van 15 tot 20 minuten. Haal het uit de oven en bestrijk het met warm water. Koel af op cakerekken.

Wanneer het koud is snijd de broden op in schijven van ½ inch dik. Plaats de schijven op de koekjesplaten en bak in een matig verwarmde oven (300° F.) totdat ze droog en lichtbruin zijn — ongeveer ½ uur — daarbij om en om kerend gedurende het bakken. Schakel de warmte uit, open de ovendeur en laat de beschuiten in de oven totdat ze grondig zijn afgekoeld.

Een ander fijn product van Standard Brands Limited.

Gaat u naar Holland?

Dan natuurlijk, traditiegetrouw, per Holland-Amerika Lijn, sinds 90 jaar in geregelde dienst op Rotterdam.

Maakt Uw keuze uit een van de schepen van haar moderne vloot en geniet van de goede zorgen en de gezellige Hollandse sfeer waar onze lijn voor bekend staat.

Winterseizoen afvaarten naar Rotterdam:
van NEW YORK: MAASDAM, 30 april
van MONTREAL: *SEVEN SEAS, 30 april

Zomerseizoen afvaarten naar Rotterdam:
van MONTREAL, RIJNDAM
9 mei, 4 juni, 29 juni, 23 juli.

* Europa-Canada lijn.

Bovendien de prachtige ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM, WESTERDAM en de PRINSES MARGRIET.

VRAAGT INLICHTINGEN INZAKE 25% GROEPSREDUKTIE EN REIZEN OP AFBETALING.

Wendt U tot Uw reisbureau of tot de

Holland-Amerika Lijn

REISBUREAU

O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 125 N. Front, ED 6-6169

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(25)

Het werd een geweldig gezellige avond. Toen het diner voorbij was sprak professor Brainard eerst, op zijn eenvoudige, rustige manier. Captain Bruce zat naast hem, en de oude hand, lichtelijk trillend na een halve eeuw van werk aan Wharton, rustte vertrouwelijk op de bezeerde schouder van de jonge athleet. Zoiets moest je wel zien en het maakte dat je wilde dat jij daar zat. Er scheen een aartsvaderlijke zegen uit te gaan van de aanraking van die prachtige hand; het was maar niet een zinloos gebaar, veeleer een onbewuste betuiging van zijn grote liefde voor alles wat jong was, een liefde die jongelui aantrok, zoals mensen zich aangetrokken hadden gevoeld tot zijn Heer.

Daarna stond Bruce op, en wachtte met neergeslagen ogen en handen achter de rug gevouwen tot het gejuich en applaus verstilde. Zijn diepe stem trilde licht toen hij vertelde wat Wharton voor hem betekend had; welk een voorrecht hij het beschouwde aanvoerder te hebben mogen zijn van deze ploeg; hoezeer hij het samenzijn gemist had gedurende de laatste wedstrijden waarbij hij aan de kant had gestaan; hoezeer hij zijn kameraden had bewonderd, waarmee hij had mogen spelen. Hij eindigde met een voor hem karakteristiek gebaar van eenvoud, toen hij het succes van dit seizoen uitsluitend toeschreef aan de inspanning van zijn medespelers en de leiding van de trainers.

Na nog meer toespraken en muziek en zang, waarbij Fay natuurlijk begeleidde en Randall zich hoe langer hoe zenuwachtiger maakte, totdat hij tenslotte wenste dat zij op haar kamer zat inplaats van hier, was het eindelijk zijn beurt. Toen hij al op het podium stond besloot hij haastig dat mopje over professor Miller maar achterwege te laten en begon:

"Meneer de voorzitter, vrienden, leden van de voetbalploeg: Het is met een vreemde mengeling van gevoelens dat ik het eerste Wharton team dat North Central verslagen heeft, vanavond toespreek. Laat ik proberen het duidelijk te maken. Ik heb gehoord dat er zijn die denken dat mijn werk jullie die voorsprong gegeven heeft. Dat is er natuurlijk helemaal naast. Jullie hadden evengoed gewonnen. Als er een speler is die speciale lof verdient vanavond dan is dat Bruce Wendell..." Hier werd hij onderbroken door geestdriftig applaus. Hij wachtte bewegingloos tot het voorbij was en ging dan verder: "Jammer genoeg kan ik nooit beweren dat ik hem getraind heb. En Griffith eigenlijk ook niet. Bruce is niet het resultaat van training. Het lijkt mij eerder dat hij het product is van de Wharton geest; dat hij er de belichaming van is.

En daar wilde ik het eigenlijk even over hebben. Ik praat natuurlijk als een vreemdeling in jullie midden, een vreemdeling die jullie begroet hebben met de grootste hartelijkheid, maar toch voor de meesten van jullie een vreemdeling. Dat is mijn schuld alleen. Ik ben het product van een andere schoolgeest, die heel wat verschilt van jullie schoolgeest. Ik houd natuurlijk van de geest van mijn school en zal die altijd in ere houden.

Maar toen ik hier kwam vond ik iets dat ik niet begreep. Net als vanavond, toen ik thuis kwam na een wandeling. Ik kwam voorbij de kapel en hoorde mysterieuze muziek achter de donkere vensters. Het boeide me, het lokte me omdat het zo mooi was. Zo beschouw ik de Wharton geest ook.

Ik voel die geest overal om me heen: in de kleedkamer, op het voetbalveld, in de colleges, in de kapel, overal. Ik voel het en kan het niet onder woorden brengen. Ik bewonder die geest; en toch kan ik er geen deel van worden zoals ik zo graag zou willen. Ik ben een vreemdeling hier, een vreemdeling die dankbaar is hier te kunnen zijn, met jullie te mogen omgaan.

Ik hoop, nu ik eindelijk gewoon student word en niet langer een min of meer officiële figuur zal zijn, dat ik werkelijk deel mag gaan hebben in de Wharton geest, en dat zodoende dezelfde geest die jullie bezielt, mij ook bezielen mag.

Ik wens jullie geluk met het voorrecht deze inrichting te mogen vertegenwoordigen. Ik hoop dat jullie volgend jaar nog meer succes zullen hebben in het maken van doelpunten; meer succes in het beleven van een fijne geest is een onmogelijkheid. Als dat zo blijft dan zullen jullie zeker altijd een zeer unieke universiteit vertegenwoordigen."

Toen hij ging zitten had hij het vreselijke gevoel dat hij het helemaal verknoeid had. Niets van alles wat hij zich die middag voorgenomen had te zeggen had hij werkelijk gezegd. Dit was geen speech voor deze gelegenheid. Wat had hem toch bezield? Waarom had hij die geestige toespraak niet gehouden over de betekenis van voetbal als voorbereiding voor de levensstrijd, zoals hij vanmiddag had uitgewerkt? Het was dat orgelspel, het was die paarse jurk daar bij de deur.

Maar nog voordat hij zijn gedachten kon voltooien klaterde er een hevig applaus op. Er werd geroepen en op de tafel geslagen en op de vloer gestampt en het applaus hield minuten lang aan, zodat hij er tenslotte verlegen onder werd.

De avond werd op de gebruikelijke manier gesloten met het zingen van hun studentenlied en er klonk een diepere waardering in hun stemmen:

O Wharton, dear old Wharton, live forever!
Brave sons and daughters true.
We will e'er uphold thy colors:
The Orange and the Blue.

Er was een vreemdeling in hun midden voor nodig geweest om hun opnieuw het unieke karakter van hun school indachtig te maken.

Toen Randall eindelijk de uitgang bereikte door de haag van uitgestoken handen was de paarse jurk verdwenen; het bruine haar boven de galnzende ogen was daar niet meer. Ze was haastig teruggekeerd naar haar kamer; opgewonden en gelukkig.

Een week later hadden de jongens het nog over die toespraak.

En gedurende die week ontving Randall een uitnodiging om bij professor Brainard te komen in diens kantoor. Hij ging meteen de volgende morgen, zich afvragend wat er aan de hand kon zijn en allerlei mogelijkheden overwegend.

De professor liet hem niet lang in het onzekere: "MacRae, ik ben diep onder de indruk gekomen van je woorden, die bewuste avond. Ik heb er met de andere professoren over gesproken en we hebben unaniem besloten je te vragen om de functie van trainer over te nemen. Griffith heeft ander werk aangenomen waar hij meer kan verdienen dan wij hem kunnen betalen. Hij blijft natuurlijk tot aan het einde van het jaar, maar we zouden graag willen dat je dan zijn werk voortzette. Ben je daartoe genegen?"

Randall was uiterst verbaasd. Wat hij ook verwacht had, zeker dit niet. Hij had er nog geen ogenblik ernstig bij stil gestaan wat hij zou gaan doen als hij zijn studie hier voltooid had. In Princeton had het altijd voor de hand gelegen dat hij bij zijn vader in de zaak zou komen. Daar was nu natuurlijk geen sprake meer van. Maar wat kon hij dan doen? Al die gedachten vlogen in een ogenblik door zijn hoofd en hij zocht een uitvlucht om tijd te winnen.

"Wat voor salaris biedt U aan, professor?"

"Vijfentwintig honderd."

Randall schoot bijna in de lach. Wat was vijfentwintig honderd dollar per jaar. Dat was lang niet toereikend. Bij zijn vader had hij minstens het dubbele verdiend. En hij begon haast een beetje spijt te voelen dat hij die kans had laten schieten. Aan de andere kant, hij had goede relaties in de zakenwereld. Een advertentie-bureau had hem altijd aangelokt. Psychologie was altijd een van zijn beste vakken geweest. Een van zijn vrienden zou wel ergens een plaatsje voor hem weten te vinden. Vijfentwintig honderd kon hij altijd verdienen. Het was bespottelijk. Maar de strakke, lichtende ogen bleven op hem gevestigd. Ze vroegen om een antwoord.

"Ik ben bang dat er niets van kan komen, professor. Ofschoon, aan de ene kant zou ik het erg graag willen; maar ik heb andere plannen. Ik wil de zakenwereld in. Ik stel uw aanbood natuurlijk buitengewoon op prijs."

"Dat spijt me erg, MacRae," zei de professor met een verdrietige klank in zijn stem. "Ik had me heel wat van je voorgesteld. Je bent bij uitstek geschikt om jongelui te trainen. Die avond van de gebedssamenkomst en met die toespraak opnieuw drong zich een vergelijking aan me op. Je bent je trompet. Je bent een prachtig instrument. Je bent wel geschapen en uitgerust met schone gaven. De Meester zou je kunnen gebruiken om jonge mensen te roepen tot Zijn dienst. Maar tenzij Gods Geest door jou zal blazen, zul je aan mijn verwachting niet kunnen voldoen, zul je niet aan het doel van je leven beantwoorden. Ik vrees voor je, MacRae. Het zou zo droevig zijn te zien dat je je leven verloor terwijl je het zo overvloedig kunt vinden. O, dat Christus jouw begaafde jonge leven voor zich wilde opeisen; dat je zijn trompet mocht zijn; dat Hij mocht spreken en roepen en zingen door jouw leven, zodat jonge mensen Hem hoorden en zich overgaven.

De rustige, gelijkmatige stem ging voort alsof hij al was vergeten dat Randall daar nog zat. Hij ging als vanzelf over in pleitend gebed: "O Here Jezus, neem dit leven en laat het U alleen toegewijd zijn. Laat het glanzende zilver van deze trompet niet vergelen in het foudraal van zelfzucht. Zet dit instrument aan Uw lippen en laat het zingen tot Uw eer, zodat mensen tot U getrokken worden."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to our covenant God, we are happy to announce the arrival of our first daughter

JANICE WYNN

which He has entrusted to our care.

Gerald & Winnifred Vandezande.

90 Hadrian Drive,
Rexdale, Ont.

Mr. and Mrs. J. Heemskerk announce the marriage of their daughter

NELLY

to

Mr. JOHN DROST

son of Mr. and Mrs. L. Drost, on Saturday, May the 4th, 1963 at 2 P.M., in the Ebenezer Christian Reformed Church, Trenton, Ont.

Rev. R. Kooistra officiating.

Trenton, Ont.
Niagara Falls, Ont.

Future address: 20 Glamis Crescent, Niagara Falls, Ont.

☆

On the Lord's Day, May the 5th, 1963 L.W., our beloved parents

Mr. and Mrs. L. DROST

will celebrate their 25th wedding anniversary.

It is the wish of their thankful children that they may be spared many years for each other and for us.

John and Nelly.
Peter.
Elco.
Andy.
Gary.

Niagara Falls, Ont., Canada.

The Lord willing, on April 28th, 1963, we will commemorate with our parents

JOHN KALDEWAY
and
IMMY KALDEWAY—SIDERIUS

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That the Lord may bless and keep them for many more years in happy union is the wish of their thankful children.

Martin & Alice (eng.).
Dianne & Bill (eng.).
John & Sylvia.
Mary.
Herman.
Peter.

Reception in the church basement (Bethel Chr. Ref. Church, Brockville), 8:00 P.M., Friday, May 3rd, 1963.

On April 29, 1963, the Lord willing, our parents and grandparents

CONRAD HAGEN
and
MARGJE HAGEN (Veldman)

hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

That God may bless and keep them for many more years, is the wish of their thankful children.

Jack and Helen (Vickie and Marlene).
Albert.
Grace and Henry (engaged).
Fred.
Hilda.

1094 Upper James St.,
Hamilton, Ont.

With gratitude to God we hope to remember on May 3rd the 40th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

CORNELIUS MANTEL
and
PIETERTJE MANTEL—VRIEND

We pray that God will bless them and spare them for us all for many years.

John and Marion Mantel, Wainfleet.
Carol and Jim Prins, Troy.
Peter and Evelyn Mantel, Grand Rapids.
Dorothy and Douglas Reitsma, Caledonia.
Tina and Kryn v. d. Berg, Galt.
Jim Mantel, Grand Rapids.
Elly and Clarence Veldhuis, Hamilton.
and 21 grandchildren.

Open house — C. Mantel, R.R. 2, Hamilton, Ont., May 3rd, 1963.

The Lord willing we hope to commemorate on May 9th, the 40th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

MARTEN WESTERHOF
and
ALBERDINA WESTERHOF—GJALTEMA

We hope that God will spare them for many years to come.

Abbotsford, B.C.:
Jack Notenbomer.
Grace Notenbomer—Westerhof.

Pitt Meadows, B.C.:
Bill Westerhof.
Trientje Westerhof—Hovius.

Haney, B.C.:
Evert Van Pelt.
Gretha Van Pelt—Westerhof.

Haney, B.C.:
Lammert Westerhof.
Joan Westerhof—Schult.

Ladner, B.C.:
John Westerhof.
Claire Westerhof—Jaarsma.

Richmond, B.C.:
Robert Wester.
Dena Wester—Westerhof.

Pitt Meadows, B.C.:
Webb Westerhof.

New Westminster, B.C.:
Walter Verwoerd.
Sylvia Verwoerd—Westerhof.

Ladner, B.C.:
Eddy Westerhof.
Karen Westerhof—Gilmore.

Pitt Meadows, B.C.:
Betty Westerhof.
and 27 grandchildren.

Advend Road,
Pitt Meadows, B.C.

SINGLE MAN WANTED

on dairy farm of Clayton Colquhoun, Kirkton (East of Exeter). Phone 11-r-3, Kirkton, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED MAN

in growing tropical and other plants. J. Hartman, 15 Cross St., Dundas, Ont. MA 8-8567.

Gevraagd:

JONGEMAN, 18 JAAR

voor werk aan tabacco farm. $ 100 in de maand. Goed kunnende tractor rijden. Half Mei. Vrij kost en inwoning. C. Van Groningen, R.R. 3, Princeton, Ont. Tel. 458-4215.

BAKKERIJ TE HUUR OF TE KOOP GEVRAAGD

Brieven onder no. 1597, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd: Zo spoedig mogelijk

EEN JONGEN

leeftijd 14—16 jaar, als hulp op een dairy-bedrijf. Phone collect Orangeville 941-0479 of schrijf naar R. Bosman, R.R. I, Laurel, Ont.

FOR COMPLETE SATISFACTION

When Buying or Selling Real Estate

CONTACT:

John Voortman

REALTOR

580 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
or call John at 383-2157

Na een langdurige ziekte heeft de Heere tot Zich genomen onze geliefde man en vader

ALBERT ZWART,

op de leeftijd van 29 jaar.

Janny Zwart—Slopsema.
John.
Margaret.
Arnold.

Strathroy, Ont.,
April 1963.

Het behaagde de Heere tot Zich te nemen, na een langdurige ziekte, onze geliefde zoon, broer en zwager

ALBERT ZWART,

geliefde echtgenoot van Janny Slopsema,

op de leeftijd van 29 jaar.

J. Zwart.
D. Zwart—Hamstra.
A. Graansma—Zwart.
F. Graansma.
J. Graansma—Zwart.
G. Graansma.
J. v. d. Meer—Zwart.
G. v. d. Meer.
W. Zwart.
M. Zwart—Oldenhuis.
S. Den Hartog—Zwart.
B. Den Hartog.
Hilda en Dick Nijwening.
Linda.
Peter.
Diane.

Strathroy, Ont.,
April 1963.

GREENHOUSE HELP WANTED

Male or female. Apply: Kitchener Greenhouses, 62 Brunswick Ave., Kitchener. Tel. CH 5-8931.

JEWELS FOR JESUS MISSION (Interdenominational Caring for Children) requires missionminded volunteer workers for Summer-camp. Please contact Mr. D. Van Leeuwen, 980 Yonge St., Room 402, Toronto 5, phone 922-5314.

Te koop in de Niagara Peninsula

De Chippawa Dairy Farm

200 Acres met volledige inventaris. 35 goede productieve melkkoeien, Jersey en Guernsey, meest stamboekvee.

Melkcheque rond $ 1000.— per maand, kan opgevoerd worden omdat er een open melkquota is. De farm is gelegen aan highway en river, dichtbij verschillende Hollandse kerken en Christelijke school. Goed farmhuis voor twee gezinnen, basement en furnace. Goede dairy barn. 35 stanchions en 5 box stallen, nieuw melkhuis met bulkcooler.

Prijs $ 57.000.—. Down $ 17.000, of $ 47.000.— contant. 1st mortgage kan blijven.

C. Verburg
R.R. # 1, Fenwick, Ontario.

---

112 Acre Dairy Farm

De farm is ongeveer 12 mijl van Hamilton. Een goed huis, van alle gemakken voorzien. 5 slaapkamers. Eigen gas well, dus het koken en verwarming is vrij. Beste barn. Alle machinerieën, bulkcooler, 2 tractors, baler, enz. enz. Allemaal Holstein vee. 40 stuks jongvee en melkkoeien. De farm staat er best voor. Goed land, lichte kleigrond. Goede afwatering in het land. Melk en room meer dan $10.000 per jaar. Melkcontract bij Hamilton dairy. De surplus melk roomt de farmer en de ondermelk voert hij aan de varkens. Vraagprijs, alles inbegrepen, $55.000.00. Down $15.000.00.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

For sale:

MODERN DAIRYFARM

Complete business, cattle, machinery, etc., very good building. 1400 lbs. daily milk quota, which can be increased. Suitable for 2 families or 1 large family. Located in Western Ontario, close to Chr. Ref. Church and Chr. School. Write inquiries to number 1594, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

LAKE MUSKOKA

375' prachtige meeroever, zand strand, 4 acres, 8-kamer huis, bewoonbaar in alle seizoenen, plus 3-kamer cottage. Geschikt voor kerkgroep of andere groepsexploitatie. $ 37.500. HI 7-5041 of P.O. Box 4, Don Mills, Ont.

Wanted:

3 MARRIED MEN AND 2 SINGLE MEN

for gen. farm work on dairy farm or on cash-crop farm. Good wages and separate houses for married men. Contact: Alliston Chr. Ref. Church, Rev. G. Bieze, P.O. 61, Everett, Ontario.

Doctor's home requires

CAPABLE CHR. GIRL

to live in and help with housework and children. Please write Box 699, Bowmanville, Ont.

G. Broos
REALTOR

99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; res.: 225-5139

PROSPEROUS CHICKEN BUSINESS

Priced Right.

$ 22.000 total price. Barrie district. Close to Yonge St. 25 acres. 7-room home with modern conveniences. 5-year old cement block barn, 2 floors. Dimensions, 50 ft. x 150 ft. Cold storage & egg grading machines. Room for 8000 hens. Present production 150.000 dozens of eggs. Possibility to obtain a government loan. Reason for selling: owner is leaving country. Asking price is less than replacement value.

STOCK CONTROL CLERK

Import firm in Burlington requires female clerk for inventory administration, preferably with knowledge of Dutch.

Must be good at figures, accurate and experienced on calculating and adding machines.

Reply to Box no. 1596, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Te koop:

EEN ZELDZAAM MOOIE FARM

Eerste klas gebouwen, vee en machines

Deze farm is gelegen aan hoofdverkeersweg, dicht bij de stad. 148 acres zeer vruchtbaar land.

Het goed onderhouden huis heeft 4 slaapkamers, huiskamer, eetkamer, ruime moderne keuken, betegelde badkamer en is voorzien van heet en koud stromend water.

Grote, moderne barn (40 ft. x 102 ft.) met stanchions & waterbowls, ruime box-stalls voor jongvee, afdeling voor melk, met koeler, voerbereiding, grote graan-opslagplaats en ruimte voor ongeveer 12.000 balen hooi. Kippenschuur met 250 legkippen, en andere bijgebouwen. Goede voorraad hooi en graan.

33 STUKS EERSTE KLAS HOLSTEIN VEE, WAARVAN 22 STUKS "PURE BRED".

Zo goed als nieuwe International diesel tractor No. 414, 2-furrow plough, combine, seeddrill, grote manure spreader, hay-elevator, 7 ft. power mower, double disc, rubber-tired wagon, hammer-mill, concrete mixer, grain transport outfit, milk-cooler, milking machines, packer, scales, and so on.

Prijs $ 45.000. De eigenaar wil genoegen nemen met $ 10.000 down en verstrekt zelf de hypotheek à 6%, terug te betalen met slechts $ 200.— per maand (rente en aflossing inbegrepen.)

K. KRAAY, Real Estate Broker

ST. CATHARINES, ONT.

Kantoor 13A King Street Tel. MU 5-4245
Huisadres 2 Juliana Crescent - WE 4-1813

JAN FABER

Nu Manager van

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Belijdenis

U hàd ons uitverkoren:
tóen kozen w' U, o Heer.
Uw gunst was ons beschoren!
Wij knielen dankend neer.

Help ons nu biddend strijden
en strijdend bidden, Heer.
Laat niets ons van U scheiden —
U zij alleen de eer.

Gemka.

CANADESE TOERISTENREKENING GAF BETERE RESULTATEN

Volgens onlangs bekend gemaakte gegevens zijn de betere uitkomsten van de toeristenrekening in 1962 oorzaak dat Canada's betalingsbalanstekort met $134 miljoen verminderde. Dit tekort bedroeg overigens in 1962 nog 848 miljoen. Het was het derde jaar dat het tekort terugliep. In 1959 bedroeg het nog $ 1494 miljoen. Het tekort op de dienstenrekeningen daalde met 152 miljoen dollar. Meer dan 70% van deze vermindering was te danken aan de betere uitkomst van toeristenrekeningen terwijl ook de geringere betalingen van hulp aan het buitenland en geringere emigratie naar de Verenigde Staten van invloed waren. Het tekort op de toeristenrekening ten opzichte van de Verenigde Staten van $ 24 miljoen in 1961 was in 1962 veranderd in een overschot van $ 90 miljoen. Dit was de eerste keer sinds 1951 dat Amerikaanse toeristen aanzienlijk meer uitgaven in Canada dan Canadese toeristen in de Verenigde Staten. Deze verandering moet worden toegeschreven aan het fixeren van de koers van de Canadese dollar op 92,5 cent Amerikaans in mei 1962 en aan de vermindering van het bedrag aan goederen dat door Canadese toeristen uit het buitenland zonder invoerrechten kan worden ingevoerd. Dit bedrag werd nl. teruggebracht van 300 tot 75 dollar per jaar. (N.C.K.v.K.)

DAME

middelbare leeftijd, met werkkring, wil als huisgenote 's avonds warme maaltijd bereiden waar vrouw des huizes ontbreekt. Werkt in Toronto 9 tot 3.30 en heeft zeer goede referenties als housekeeper. Brieven aan no. 1598, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Alleenstaande Ger. vrouw wil

KENNISMAKEN

met energieke dame, tussen 40—50, om samen te wonen. Engels of Hollands sprekend. Brieven onder no. 1599, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

We need larger schoolbus, therefore

OUR PRESENT BUS

(14 children) is for sale. This Thames bus has low mileage, and is in excellent condition. C. J. Haan, 10489 McDonald Rd., Chilliwack, B.C.

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

---

125 ACRES. Huis voor 2 families, alle moderne voorzieningen, grote bank barn, 30 koeien, complete inventaris van goede machines. Goed melkcontract. Vraagprijs $45.000. Condities beschikbaar.

100 ACRES. Kippen en dairyfarm. 14.000 capaciteit "broiler house". 848 lb. zomer contract, 640 lb. winter contract. Complete inventaris van goede machines. 2 familie huis, voorzien van alle moderne gemakken. Vraagprijs $65.000. Condities beschikbaar.

Stel U in verbinding met

CHARLES FREURE
WELLANDPORT - 386-6150

Representing
DONALD ALSOP AGENCIES LIMITED
Broker, Fonthill, Ontario.

Bent U in het bezit van het Middenstands-diploma en f 15.000.— contanten?

Dan kunt U ook in het oude vaderland een best melk- en zuivelbedrijf overnemen, dat een

RUIM BESTAAN

oplevert. Mét een huurwoning.

Inlichtingen en toezending van circulaire en omzetcijfers gaarne op aanvraag door Handelsbureau L. v. d. Kwaak, beëdigd taxateur voor de melkhandel, Plantersweg 48, LEERSUM, The Netherlands.

Hollandse Tuingereedschappen

Spitschoppen, panschoppen, mestvorken, schoffels, hakken, pootijzers, tomaten plantijzers, harken, zeisen, strekels, sproeislang, rugsproeiers met en zonder motor.

En al wat U verder nodig heeft voor tuin en greenhouse en farm.

PRIJSCOURANT OP AANVRAAG.

VARY EQUIPMENT CO.

Grimsby, Ont. Phone 945-4745

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 ·nd 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

THE BIBLE UNDER ATTACK

Is the Bible in its entirety the Word of God? Or does it only contain the Word of God here and there? Did God truly commit His Word to writing? or are the Scriptures the Word of God only in the moment of encounter when revelation and faith meet? Are there errors in the Bible, and if so, what difference does it make? Is it, as Karl Barth claims, merely man's recollection of God's past revelation?

The question whether the Bible is the Word of God or not was raised and answered recently from a Barthian point of view in a Waterloo, Ontario Presbyterian church. The sermon caused a stir among a number of students of Waterloo Lutheran University. Under the joint sponsorship of The Westminster Club, Inter-Varsity Christian Fellowship and the Calvinistic Study Club a panel discussion on the topic was arranged on March 18. Participants on the panel were the Reverend Dr. A. E. Bailey of Knox Presbyterian church in Waterloo, the Reverend Dr. P. G. Schrotenboer of the Christian Reformed church in St. Catharines, the Reverend J. Nute of Tweedsmuir Presbyterian church in Orangeville, and the Reverend C. M. Lewis, the assistant minister of St. Andrew's Presbyterian church in Kitchener, and also lecturer in philosophy at the University.

During the discussion it became clear not only that views of the Bible differ, but also that man's approach to the Bible is decisive. Dr. Schrotenboer said that in line with the Belgic Confession he whole-heartedly accepts the Bible as "holy and canonical . . . believing without any doubt all things contained in it . . . because the Holy Spirit witnesses in our hearts that it is from God and also because it carries the evidence thereof in itself." All participants agreed that Scripture is not co-extensive with the Word of God since the Word is earlier, broader, and will endure longer than its written form. But does this mean that the Scriptures are any less the Word of God? Scripture, said Dr. Schrotenboer, is not all the Word of God there ever was, but it is all the Word of God which is necessary for our salvation. Dr. Schrotenboer was supported by Rev. Nute who said that Peter claims the Scripture to be the incorruptable word and we have no choice but to accept it. The Bible is not a second hand message but the means through which God speaks directly to man, and when quoting Scripture we need not say "Thus says the Bible", but may say "Thus saith the Lord".

Rev. Lewis said that when talking about the Bible we must remember first of all that Christ is the Incarnate Word of God, who lives in the church and in the hearts of Christian believers. The Bible as the Word of God should be relegated to a secondary place, since it is not the pure Word of God, but rather the witness of Christ, which was "given by inspiration of God, and is profitable for doctrine, for reproof, for correction, for instruction" as Paul claims in his letter to Timothy. Dr. Bailey also warned that we must recognize that when we speak of Scripture as the Word of God we are not speaking on the basis of the Word of God. Scripture is the Word of God because the Holy Spirit witnesses to it in our hearts. Scripture as such is not objectively the Word of God because only when God Himself speaks do we have the Word of God. This He does by uniting Scripture as the objective witness with the testimony of the Holy Spirit. Scripture, Dr. Bailey said, is a means of grace and as such becomes the Word of God. At this point Dr. Schrotenboer warned that although he would admit a qualitative difference between the Word of God and the Scriptures, we may not make such a distinction as Bailey and Lewis have done. The apostle Paul freely interchanges "What Scripture says" and "What God says".

When questioned, Dr. Bailey said that Scriptures have been given to us by God, and have been confined by the Church as being God's Word, but, he asked, have we possibly anchored ourselves to the Scriptures so much that our ears are closed to the possibility that God may be speaking to us today by means of dramatists, journalists, poets, and statesmen? Bailey and Lewis readily admitted that the Bible, since it is a human instrument, does contain errors, inaccuracies, and contradictions. This was countered by Dr. Schrotenboer who said that our attitude towards the Bible is of decisive importance. If we accept the idea of error we are making a negative judgment upon the Bible, but the question is: Are we to be its judge or is It our judge? There is, said he, no disparity between the Word of God Written and the Word of God Incarnate. Christ never quarrelled with what was written, only with what was said. There may seem to be inconsistencies in the Bible but that does not mean that they are true; they are more likely to be due to our inability to understand.

Dr. Bailey then stated his position more fully by comparing the Word of God written to the sacraments. The latter cannot be interpreted literally, nor can the former. If revelation is bound up with history, it is human and subject to error. Since it is historical, Scriptures are not God but only human testimony that witnesses of God's dealings with man, and we must be careful never to equate Scripture with the Word. Scripture is a sign of the Word just as the bread is a sign of Christ's body (and since we all know that the bread is quite different from Christ's body, let us beware of forgetting the difference between Scripture and the Word). Dr. Schrotenboer responded that he would rather compare the case of the historicity of the Divine written Word to the assumption of a human nature by Christ, the Word Incarnate. We cannot understand how Christ could be born of a woman and conceived of the Spirit; completely human, yet Divine and sinless. We cannot comprehend the Word Incarnate, nor can we comprehend the Word written, which was given to us by human means in a mysterious way, so that it did not lose its Divine infallibility.

There are, said Dr. Schrotenboer, two approaches to the Bible and they cancel each other. There is the critical approach which sits in judgement on the Word of God, and the incritical, believing approach which believes that the Bible speaks equally authoritatively for all.

Because of variety in basic approach, it is impossible for the one side to convince the other that they are wrong, until they are willing to change their grounds. No questions were answered by the panel. Neither side was convinced that it was in error and no conclusions were reached. The question remains for each one of us to answer, "Is the Bible the Word of God, or must I search for the Word of God in it?" God forbid that we should set ourselves up as judges of His Holy Word.

Walter Neutel

Personal or Universal

A FORMER COMMUNIST who was at one time a member of the Canadian Communist Party and had spent a year at the University of Moscow, warned an audience recently that no one can judge the power of communism in any particular country by its numerical strength alone. The actual number of "comrades" is never known and never will be known. The secret of communism's strength lies not in its size but in the dedication of its adherents.

How true this is! It was not the number of people which made the October revolution in 1917 possible; it was the deeply rooted conviction of a few Russian people who simply would not believe in the possibility of defeat.

It is said of Christianity too that it should not be measured by the numbers of its followers. This is right, even though many Christians like to cite the figures of mass conversions and rapid church-growth. Nevertheless, the fact remains that the effectiveness of Christianity cannot be measured by its numerical strength.

Communism is dissatisfied until everyone and everything is brought within its scope and under its influence. Does Christianity claim the same? Or don't we? We may have to overcome resistance or uneasiness on our part to answer this question. We have become so used to thinking that Christianity's only task is to bring a man to personal faith that it seems almost absurd to elaborate on this theme. We find it quite natural that communism concerns itself with the "ideal state" here on earth. But it has become a common thought that Christianity looks forward to the future. As a result many christians do not see that the christian faith has an actual mandate for worldly affairs today.

A few weeks from now we will celebrate Ascension Day. Remember what Jesus said before He was taken up into heaven: "ALL power is given unto Me in heaven and on earth. Go ye therefore and teach ALL nations . . . teaching them ALL things whatsoever I have commanded you." (Matt. 28)

Where now did Jesus make mention of exceptions and limitations to this command? Nowhere. There are none. Why then do we? Why do we think that business has nothing to do with faith? Why then is education declared to be a neutral field and put out of bonds? Why is it well nigh impossible to talk about Christian art? Why is it unheard of that politics should be dealt with in a truly Christian way? Why are labour and management considered field into which Christianity should not enter? Why, in other words, is life in general considered a thing by itself while Christ Himself has said that ALL power is given unto Him? If we as Christians do not believe that the socalled "secular" life is part of His dominion, how can we then believe that Christ has redeemed life from the bottom up?

Christianity has limited itself to personal matters at the expense of losing its influence on public life. It is a fact that all power is in the Lord's hand, and our actions or non-activity cannot change this. Yet, think how the Lord would be glorified if His children would show that the Saviour redeemed all of life. It was His desire and command that we should be witnesses of His universal rule. That, now, we Christians must proclaim, knowing that Jesus Himself stands beside us, for, "lo, I am with you always, even unto the end of the world."

D.F.

A REVISED VERSION

A missionary was teaching a class of small Navajo boys in New Mexico to memorize the twenty-third Psalm.

When Bahi's turn came, he started out confidently, "The Lord is my Shepherd, I've got all I want".

GUELPH COLLEGE goes international

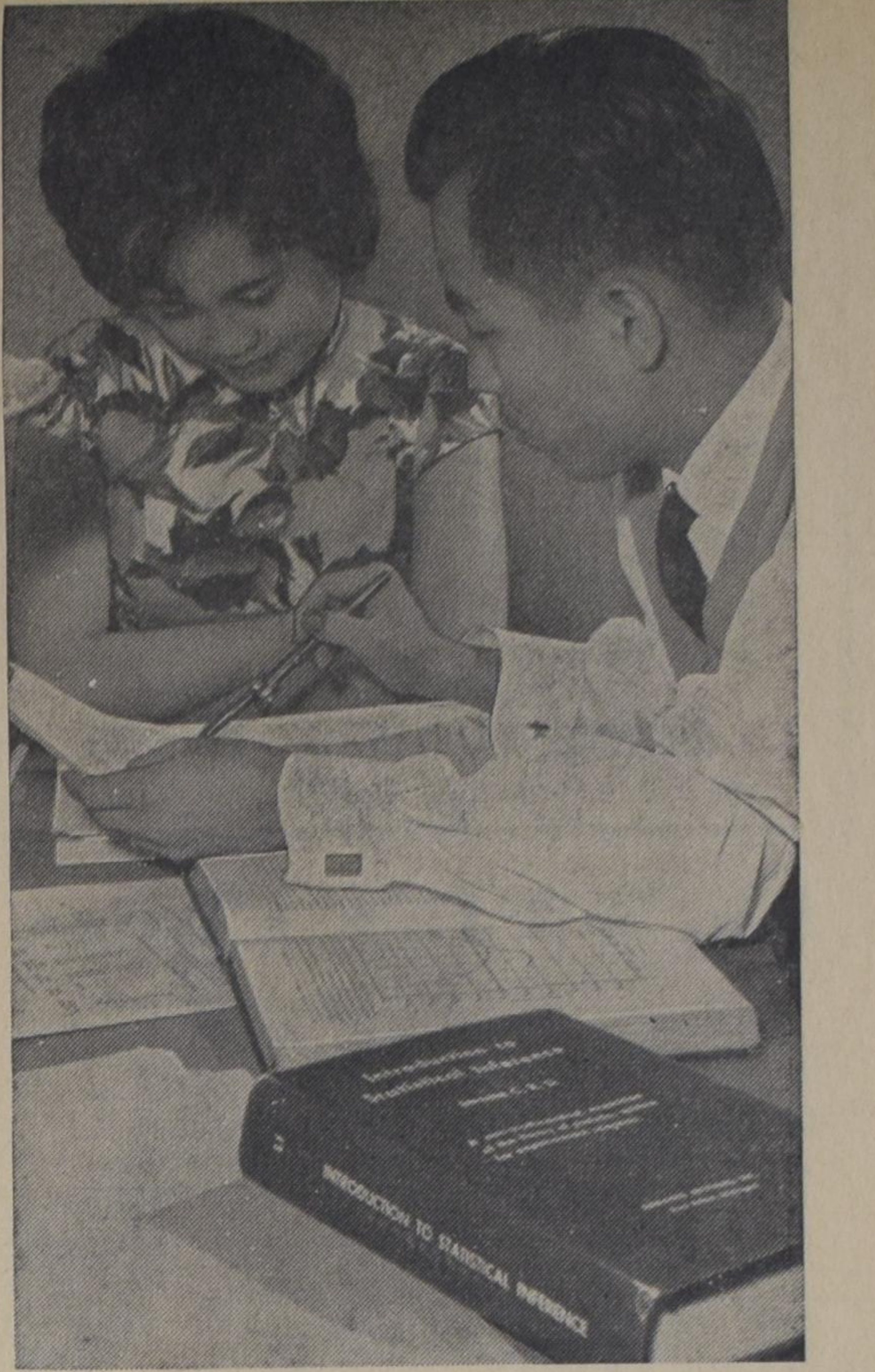

Agricultural post-graduate student from Malaya, T. H. Koh, has his wife to assist him in evening studies.

Amid peaceful acres on the outskirts of Guelph, the Ontario Agricultural College has served the farm and agricultural needs for nearly a century. Today, the college also assists farmers in foreign lands to reap richer harvests. Among the 1,600 students who attend classes in lecture room, laboratory, barnyard and field are scores who come from dozens of countries around the world. From sun-seared wastelands where the greedily at every drop of moisture, hot wind's pitiless thirst sucks from flood-ravaged deltas and weed-choked swamplands, from cool expanses of paddy fields green with the sheen of young rice shoots, from fertile valleys and the mud banks of murky rivers, the students from overseas come to Canada in search of knowledge to increase their country's yield of vital food. As the chain reaction of better medical care produces healthier people, bigger families and a resulting growing population, the call for food to feed the world's billions becomes more urgent. The world's food-growing surface, getting smaller with every new town, airport, road and hydro-damsite, must be better managed, exploited and developed to cope with this mushrooming problem.

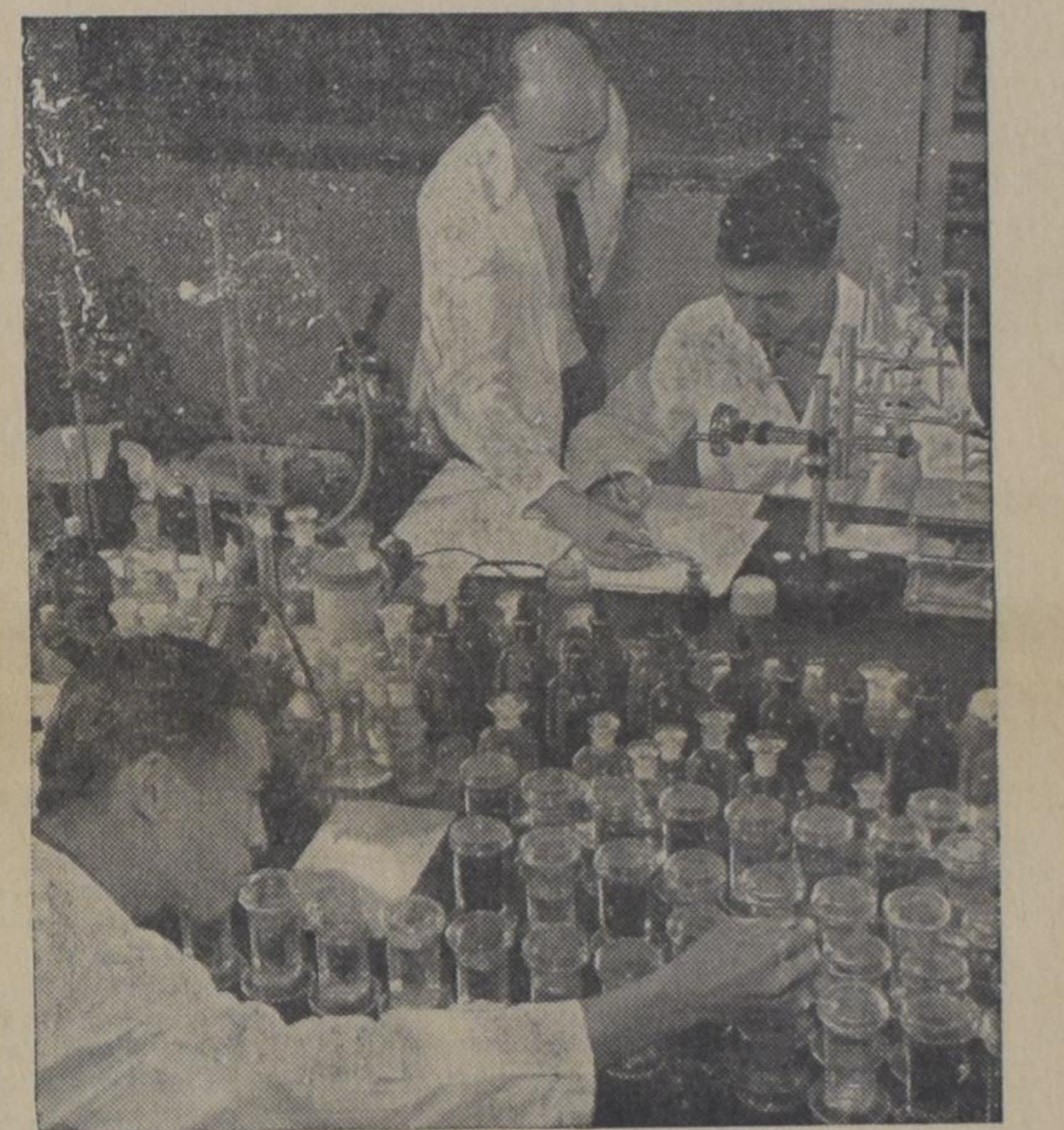

Dr. S. E. Dixon instructs T. P. Liv and Y. Y. Shao, foreground, on insect hormones for the control of insects.

First and foremost aids for farmers and agriculturists of the world are modern techniques of science and technology. At Canada's Ontario Agricultural College an average of 300 research projects are constantly in process, yielding information which will boost future food production, enable farmers in many regions to grow crops and livestock more efficiently with the resources available. Courses offered students at Guelph lead to an Associate Diploma in Agriculture (two years of study), Bachelor of Science in Agriculture (four years), and Master of Science in Agriculture.

In the veterinary college a five year course leads to the degree of Doctor of Veterinary Medicine. Another college on the Guelph campus is the Macdonald Institute which offers a four-year degree course in such subjects as food and dietitics, clothing and textiles, home economics, education and communications, and a one-year course for a diploma in home-making. A special campus laboratory, belonging to the federal department of agriculture, provides research work in insects and parasites affecting animals and man. Over the years thousands of Guelph students have graduated in their particular fields of study. Across the world, they work with science and nature to balance the odds which weigh heavily against feeding adequately the earth's teeming millions. From the staid, grey-stone dignity of Ontario's Agriculture College, students from Canada and overseas learn how best they might solve the vital problem of want.

A PREY TO SATAN

Written by C. SLUYS — Price $ 3.00

TROWEL AND SWORD, Periodical for the edification and defense of the Reformed, Presbyterian Faith and Life in Australia and New Zealand, contains the following Book Review:

"The book 'A Prey to Satan' is written by a Dutch immigrant in America, who has earlier published several novels in The Netherlands. For this novel too, the setting is in The Netherlands and Germany. The main characters in the book are people of the Reformed Church, people in whom the tensions between good and evil are great. The chief characters are two men who came from Christian Homes, but fell "A Prey to Satan". The plot is very thrilling. The story keeps moving and is often filled with suspense. It includes daring thefts, and even a murder.

I heartily recommend this book for light and interesting reading, which will at the same time serve as a warning against the subtlety of sin, and stimulate one to greater diligence in living close to the Lord, Who is the only One through whom we, as Christians can escape the snares of Satan. Parents would do well to present it to their teenage children and young people."

THIS BOOK IS PUBLISHED BY:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONTARIO

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN APRIL

No. 60

Author: G. Bouma

Black: 10 pieces

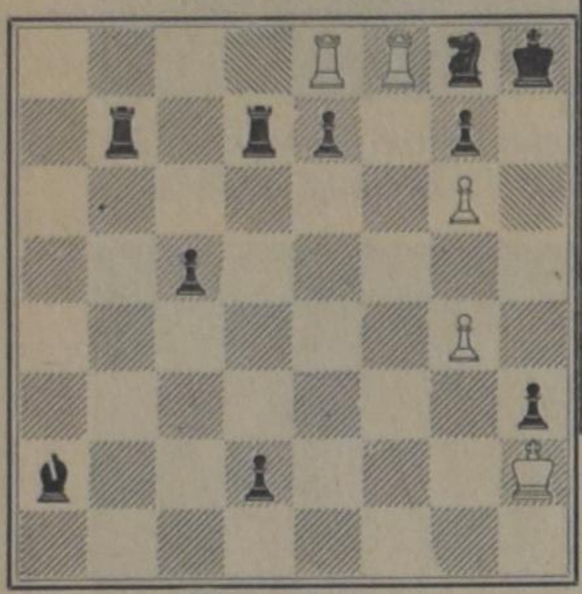

White: 5 pieces

White to play and mate in 4 moves. (4 points)

No. 61

Position

Black: 10 pieces

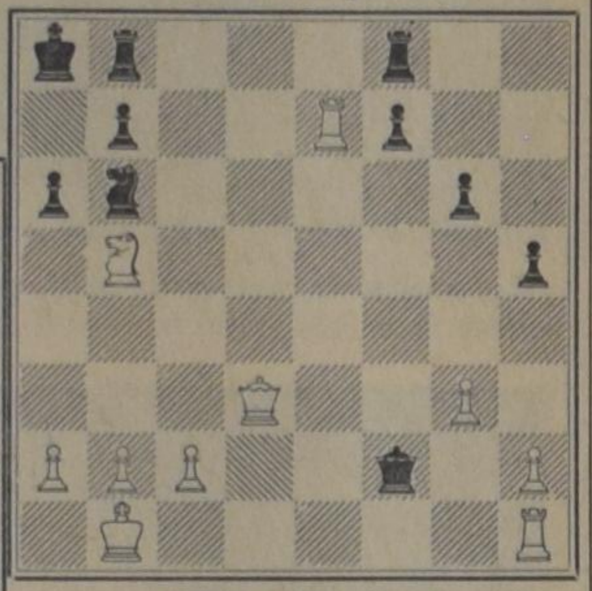

White: 10 pieces

White to play and mate in 4 moves. (3 points)

NOTES:

1. No. 60 is very interesting and not too difficult. Full description is asked for and as many variations as there are.

2. No. 61 is a position, made up especially for beginners who want to think first. This problem has a one-way solution, which should be described completely.

3. This is the last series in April. Send your solutions of problems 58—61 to the Chess editor not later than the 20th day of May. For people who live 1200 miles or more from Hamilton, the deadline is May 25.

Dr. P. Y. DE JONG — Rev. F. GUILLAUME

Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 18

SAMSON: THE HUMBLED AND EXALTED JUDGE

BACKGROUND NOTES

Judges 16

There never was a man like Samson. From his birth to his death he was peculiar and different. He is best known for his strength. Years ago a farm tractor bore his name: Samson. The symbol of physical power.

There never was a judge over Israel like Samson. (And we must always consider him in the light of his official life's work.) He played a lone hand from beginning to end. Other judges had led Israel alone, had stood alone to start the reformation, but they were able to rally Israel behind them. Their battle became the people's battle. But Samson started his work alone and ended it alone. There were even times (chapter 15) when Samson was abandoned by his fellow Israelites.

We should guard against explaining the message of the chapter as a warning against loose sexual living. The Lord is doing far more in this chapter than tell us the evils of breaking the seventh commandment. In fact, although this sin is roundly to be condemned, it is only incidental to the story of Samson.

To understand Samson we must interpret his life in the light of what Scripture itself says of him. He is called a hero of faith in Hebrews 11:32. This is the defining trait of his life. Proper exegesis (explanation) of his life will interpret it as essentially a life of faith. He was most definitely a judge (deliverer) of Israel.

Also, we must see the striking parallel between him and Israel. Samson was God's chosen deliverer, endowed with the Spirit of God, but his heart was divided. He accomplished his work at crucial points, not because of his obedience and faith, but in spite of his lust and unbelief. So with Israel too: the nation had a divided heart. Israel after the spirit still lived in faith. Israel after the flesh had forsaken the fight against the enemies of God and was willing to live with the Philistines in peace. Samson also sought to live with the Philistines in peace, even in wedlock. Throughout, Samson's life was symbolic of Israel's.

His life is also a picture in bold relief of the saving intrusion of God into the apostate life of Israel. The pattern of both Samson and Israel is the same: first they must be humbled and then they will be exalted. We shall see that this is the work of God. If we behold in faith, it will be marvelous in our eyes.

THE OUTLINE

I. Samson's fall, vs. 1—21.

A. His inward fall. v. 1-3. The lust of the flesh.

Samson was a man of great lust. He used his mighty strength, not to deliver Israel from bondage, but to deliver himself from the consequences of sin, without forsaking his sin. How long can we expect such a practice to continue before God stops it in His holy wrath?

5-14. The fun of sinful sport. Again Samson lusted. He did more than visit Delilah occasionally, he lived with her. He now used his strength to make sport. He could know that Delilah was trying to deliver him to the Philistines, but would not leave. He viewed his strength as a magic power. Therefore, when she nagged him into telling the secret, he likely thought: O well, it will turn out all right just in the nick of time, just as it always does. What does this say about the conditions of God's bestowal of strength? Was it automatic, or was it conditional upon faith and conversion? How long would God tolerate this?

Remember that Samson was a Nazarite. That is, his entire way of life was to be different from others and dedicated to the Lord. His was to be a life of total consecration and surrender to God. With his head in Delilah's lap his life became a total (almost) surrender to sin and the enemies of God.

Samson was appointed a judge, to deliver Israel from the Philistines but he here tried to make peace with the enemy of God. Show how God here carried out his promise to put enmity between the seed of the woman and the seed of the serpent.

B. His outward fall. vs. 15-21.

The outward fall followed the inward. Explain. Explain also that when Samson fell, Israel fell with him. Show also that when Samson fell, it appeared that Jehovah God had lost and Dagon had won. Trace the steps of Samson's fall: Delilah's lap, his capture by the men; his imprisonment and his making sport for the Philistines. Was this an understandable method of getting even with Samson?

II. Samson's recovery. 22-31.

No judge of Israel had any strength in himself. When the judge relied on himself he landed in prison. He brought shame to himself, to His people and to His Lord.

At this point, when Samson had thoroughly spoiled his work, God intruded. Explain that the truth and power of God was at stake. Note how the warfare between the two nations was a warfare between God and an idol.

Why is it said that his hair grew long again? What was the motive of the Lord of restoring Samson to strength? Could it possibly be anything else than the honor of His name? While we need not choose between the salvation of Israel and the honor of God's name, explain how the latter must always take priority over the former. In this connection explain the word of Ezekiel: Not for your sakes, o Israel, but for my own name's sake will I do this.

Explain the difference between Samson's death and an ordinary suicide.

Never a man like Samson! But he failed miserably. In conclusion show how God is faithful even when man becomes faithless. Show that God's plan of man's redemption is carried out, if not because of, then in spite of, the deliverer. Show, finally, how God's victory was joined to Samson's conversion and return to faith.

Confidentially Speaking

Dear Con and Ad:

I am a member of a society where it is a custom to lead in prayer by turns. My turn has to come still, but the thought alone frightens me already. What must I do to overcome my fear? — *Member*

Dear Member,

You share this fear with many others. For the one it will be easier to overcome than for others. Yet we believe that everybody will be able to lead in prayer without being unduly nervous or frightened about it.

When you have to pray publicly for the first time, say a short prayer or one that is well known, like 'Our Father'. A prayer is useless if one's heart is not in it. So try to be sincere, forget your own self and your self consciousness and just tell God with simple words what you want.

If you know ahead of time that you will have to pray in the presence of others, prepare your prayer in advance. The reason for your fear is that you are afraid that others will hear you stutter or stumble with words, so that you 'lose face'. There is no need to say that the root of this fear is sin, for it is based on a sense of your own importance. Try to forget yourself. Think about God, who is a Father and will understand His child as long as he prays with sincerity and devotion. What other people think or say is not very important, is it? Only what God says is. A short prayer from the bottom of one's heart pleases God much more than a long prayer with beautiful words which do not honour God. Keep that in mind and we are sure that when your turns come your fear will be greatly diminished.

Con Fidential.

Ad. Visel

Number Thirty-nine of a Series

A hard and unexspected blow

by Ineke Parlevliet

March-April 1945

"Where are you living now, Diny?" Rita asked.

"We're staying with relatives in another part of the city. But all we have left is the clothing we had on . . . I hope that I can buy some of everything here in Waterdam . . . The stores in the Hague are empty and as people still remember father here . . . we thought . . ."

"We'll see what we can do for you, Diny. I'll go with you to the stores and I'm sure we will get something," Mr. van Dongen said. "How are you going to take it back with you?"

"I really don't know, Mr. van Dongen. I borrowed a bike and I thought I could fasten the things I got on the carrier."

"It depends on how much you get, of course, but in case it's necessary we can lend you a cart. Dick's fiancee from Friesland brought it down with her some weeks ago. When she went back last month, she left the cart here. She would not object if you used it."

When Diny departed for the Hague again two days later, she had a huge pile of clothing loaded on Wieske's cart. Some of it was new, but made of inferior war material, but she also had second hand clothing from before the war, donated privately by people who were happy to help Diny out.

In the second week of March the Dutch were shocked by a new wave of German terror. On the seventh of March Underground workers had attempted to take the life of Rauter and with some results: Rauter was wounded in his car in the neighbourhood of Apeldoorn. Rauter, General of Police in Holland and S.S. Obergruppenfuehrer, appointed to maintain order and discipline in Holland, was hated by every sincere Dutchman. He was one of the men who had been so anxious to force the 'loafers' to work for them.

The Nazi's were furious and without making further investigation took their retaliatory measures: 117 citizens were shot immediately on the "Woeste Hoeve", a place close to the spot where Rauter had been attacked, but this barbarious massacre did not sate their lust to kill: hundreds of people all over occupied Holand were arrested and executed as revenge for Rauter's death.

The news that the Allies had crossed the Rhine by Remagen, close to Cologne, was overshadowed by the indignation of the Dutchmen over the brutal actions of the Germans.

Spring was there again, bringing mild weather, bright flowers and great expectations. The Allies were still advancing, penetrating further into Germany and into the Eastern provinces of Holland. The liberation of East Holland finally came, but demanded new victims and sacrifices on the part of the civilians. The Germans still tried to keep ground and offered strong resistance. The fragrant spring air was often filled with the sound of heavy explosions, the sharp crackling of shrapnel shells, the screeching noise of bombs being dropped and the biting bark of an anti-aircraft gun. Houses and commercial buildings were destroyed and inevitably citizens lost their lives, but when finally the war tumult quieted down and the Allied Forces entered the towns and villages with their impressive war equipment, people cried for happiness. For them the war and the suffering was over. They were free again!

The Waterdammers heard about it, read about it and digested the good news with mixed feelings of gratitude, hope and impatience. When was Waterdam's turn coming up? In the distance — from the direction of the Rhine — the dull shooting could be heard day after day, but to the dismay of the villagers, the Allied army left the Centre of Holland for what is was and advanced East, pushing slowly through toward the Northern provinces. Queen Wilhelmina had returned from England around the middle of March and it was said that she was in a town only 40 kilometres away from Waterdam, surrounded by jubilating citizens.

However, Waterdam did not have much reason to rejoice. The thumb of the Ortskommandant was pressing harder than ever on the village. The approach of the enemy, the knowledge that defeat was inevitable and the disturbing activities of the Underground made the Germans doubly nervous, suspicious and mean. Harry Vroom's escape had added new fuel to the Ortskommandant's burning temper and every Waterdammer realized only too well that the slightest form of misbehaviour could create a chain reaction of retaliation measures. It also became very clear that in case of a fight against the enemy, the Ortskommandant would not give up the village until it was turned upside down. The fact that the Stone Bridge — as the bridge over the canal in the centre of Waterdam was called — was extra heavily loaded with thousands of pounds of explosives, strengthened the villagers in their conviction.

The van Dongens who lived only half a block away from the bridge, did not feel particularly happy about this situation. It seemed quite obvious that if the Stone Bridge was blown up, their house and that of several of their neighbours would get a rain of rock and debris on the roofs and be seriously damaged to say the least.

"We must hide all our valuable belongings under the floor," Mr. van Dongen said. "Our winter-clothing too, for it would be a shame if they were ruined when the bridge goes. And although it may not help one bit, I still believe that it's worth trying to keep the window panes whole by sticking strips of tape on them."

While Bart busied himself with the windows, Mrs. van Dongen, Rita and Cathy packed clothing and other personal belongings in big boxes, which Mr. van Dongen stored away under the living room floor. The house looked bare and far from cosy with the empty wall staring at them, the taped windows and the absence of books, silver knick-knacks and the best china.

"This place is going to look haunted," Rita muttered. "Half of the things we have are worn out and the other half has been put under the ground. If this goes on we may as well live under the floor ourselves." She had no idea that before long they would indeed almost do that.

The Sunday after Easter, April the 8th, the Waterdammers were ordered to remain inside until further notice. Because they missed the church service, Mr. van Dongen read a sermon at home, but everybody, the de Hoogs included, had great difficulties in paying attention. The new order could only mean that the Tommies were on their way to liberate Waterdam and tension increased by the hour. Three times Bart was convinced that he heard shooting and almost all day he ran from one window to the other in the hope to spot a glimpse of the Allied army. But his efforts were in vain. Even Bart was unable to detect one English soldier or tank of the simple reason that there weren't any around. Only the Germans were running and driving in all direction, without letting on what it all was about. Nobody ever found out either. The next day the citizens were allowed to be outside again at the usual hours. Yet most people believed that something was going on and that it was well possible that the Allies were on their way to Central Holland. The situation in the country had become so confused and complicated that even Radio Oranje was not able to give detailed reports about the latest developments. Several large towns in the Eastern provinces had been freed. That was a fact, but for the rest rumours circulated which had only a grain of truth or no truth at all in them: Several villages were said to have been bombed flat by the Allies, or burned down by the Nazi's; the English had been beaten off, the Germans had surrendered, the Ortskommandant of a neighbouring town had shot himself, the Germans were ordered to fight until the man; the N.S.B. mayor of a liberated village had been degraded to sweep the barracks of the Allied soldiers; all the girls in the same village who had been dating Mofs were walking around with shaven heads as punishment; etc. etc.

The rumours were contradicting, alarming, hopeful, stimulating, depressing and what not, but they had one thing in common: They were born out of the knowledge that all this commotion was the beginning of the end.

The underground leaders were busier than ever. Months and months before plans had been made for the reorganization of the municipal government if and when the Germans finally left. This involved a great deal of work and responsibility, while none had a clue yet as to how everything would work out. The citizens had their own plans made for after the liberation: All the N.S.B.ers should be liquidated and be treated the same way as so many of their country men had been treated by them. For traitors there would be no pardon; only revenge. Many Waterdammers were looking forward to this day of revenge or "Little Axe Day", as was its popular name. Others shook their heads. "If every citizen is going to take the law into his own hands," they said, "we will have a wholesale slaughter and this will cause more chaos and anarchy than we have ever known in history." Mr. van Dongen shared this opinion and he did not fail to point this out to others.

"We have had enough injustice and violence during the past five years," he argued. "The only way to rebuild our country into a civilized nation is to lay a strong foundation of justice, fairness and honesty. The ones who are guilty deserve punishment, perhaps even a bullet. But this is not up to us to decide. Every N.S.B.er, collaborator and war criminal should be tried in Court and only a Judge has the right to pronounce sentence. If we lower ourselves to the level of the Nazi's, we had better keep our mouths shut instead of condemning and criticizing their actions and behaviour."

Most of the older generation agreed with this view, but the younger ones took the opposite stand. "Those Nazi's and N.S.B.ers have such a thick skin," they said, "that you have to give them a rough treatment, otherwise they will still not realize what they have done to us. It's about time we give them a taste of their medicine and let them experience the fright, misery and torture which they have caused to others! For almost five years they have been cruel, unfair and mean to us. Let us then in return have the pleasure to be their tormentors!"

"It is not right," Mr. van Dongen maintained, and he realized so much the more how difficult it would be for the Underground Forces to keep order in Waterdam when the Germans capitulated. "We should discuss this matter very thoroughly tomorrow night at our meeting," he thought wearily. "I have to bring this matter up again, even if some of the others may accuse me of being too strict and pious!"

But Mr. van Dongen would not be able to attend the Underground meeting . . .

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Springdale, Ont., J. Geuzebroek te Barrie, Ont.

te Transcona (Winnipeg), Man., Wm. L. Vander Beek te Richmond, B.C.

Aangenomen

naar Transcona (Winnipeg), Man. Wm. L. Vander Beek te Richmond, B.C.

Bedankt

voor Fruitland, Ont., en Langley, B.C., J. Vriend te Simcoe, Ont.

Boeken voor de Vrouw

Neerlands Kookboek, Wij verwachten ons Kindje, Moeder worden zonder vrees, Hygiëne van de Vrouw, De Overgangsjaren van de Vrouw, Medische Encyclopedie voor gezin en verpleging.

Vraagt prijslijst.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

De Tijdbom

GESPREK MET DOMINEE ONTARIO

Het begon eigenlijk zo. Op de All Ontario Ministers' Conference, die vorige week in Toronto gehouden werd, sprak Prof. Stanford Reid van Montreal over "Church and State". In de diskussie maakte Dr. Reid de volgende opmerking. "Als er zich in ons land een zaak voordoet waarover de kerk zich moet uitspreken, dan hebben wij als Presbyterianen het apparaat om direkt op de ketting te springen, maar u zit dan natuurlijk met het feit dat u uw hoofdkwartier in Grand Rapids, Mich. hebt". Zonder het te weten raakte de professor met die woorden even een probleem aan dat in het Canadese deel van de Christian Reformed Church al enige tijd aan de orde is, namelijk de vraag naar een eigen Regionale Synode voor Oost-Canada. Niemand ging daar verder op in tijdens de diskussie, maar later tijdens de maaltijden en in de wandelgangen kwam men er hier en daar op terug, en het leek ons goed aan de lezers van ons blad door te geven wat er zoal aan gedachten leven over dit onderwerp onder onze predikanten. Er bleek nogal verschil van mening te zijn.

"Niet aan beginnen, mannen," was het eerste advies dat ik hoorde, "die voorgestelde Synode zal blijken een tijdbom te zijn die na korter of langer tijd het Canadese deel der kerk los zal breken van 't geheel, en dat moeten we niet hebben."

Dit was een duidelijk geluid, maar het antwoord liet niet op zich wachten. "Dat is nu het meest tragische gerucht dat in dit opzicht de ronde doet; tragisch omdat het precies andersom is. Een kerk gaat niet stuk wanneer ze de eigen aard en de bijzondere behoeften van haar onderdelen erkent, daar wordt ze levend en krachtig van Maar pas op als ze dat niet doet! Als de eigen taak in eigen land hier geen erkenning vindt, dan zal dat de Canadese kerken op den duur gaan verdrieten. Daar ligt die tijdbom van jou! Pas er voor op!"

Zo zaten we er midden in. De een ziet een eventuele Regionale Synode als een gevaar voor de eenheid, de ander beweert dat het niet hebben van zo'n apparaat de neiging tot apartheid zal vergroten. "Nog meer gezichtspunten, mannen?"

"Yes Sir, after the Canadian Bill of Rights you may speak."

"Goed dan, ik zie nergens een tijdbom dreigen, en dat is eigenlijk het meest vervelende van de hele zaak. Niet dat ik zo happig ben op zo'n gevaarlijk ding, maar ik ben bang voor een situatie die nog wel zo erg is, namelijk dat we nog meer vervreemd raken van ons volksleven en met de rest van de orthodoxie in dit land wegzakken in een soort piëtistische apathie. Daar ben ik doodsbang voor! Als we het instrument niet kunnen vinden om opzettelijk de krachten te bundelen! Er is zoveel dat we samen moeten doen. Ik denk bijvoorbeeld aan wat we vanmorgen bespraken, de verhouding tussen Kerk en Volksleven. Ligt er geen taak om de ontwikkeling van dat leven te begeleiden met het duidelijk gesproken Woord Gods? Sober, ik weet het, maar we kunnen ons daar nooit aan onttrekken.'

"Hebben we daarvoor dan niet de prediking en het persoonlijke getuigenis?"

'Gelukkig wel, maar wat brengt ieder in z'n eentje daarvan terecht? De Schrift wijst ons duidelijk de weg van die samenbundeling. Vergeet niet dat vereenzaming en piëtisme met elkaar in verband staan. Laten we toch oppassen dat we niet uiteenvallen in een aantal groepjes, die nog wel zien hoe je "in deze troost zaliglijk mag sterven", maar niet meer weten hoe het leven daarmee gemoeid is.'

"Zie je daar dan de symptomen van?"

'Nu moet ik wat voorzichtig aan doen! Maar als Lester DeKoster gelijk heeft in de laatste *Reformed Journal*, dan is er in ons eigen kerkelijk leven al een sterke neiging om in de prediking de problemen van volk en wereld te vergeten. Geen wonder dat de kerk dan helemaal "buiten town" komt te staan.'

Heeft dat nu echt allemaal te maken met die Synode van ons? Of schroef je de zaak wat op?"

'Ik bekijk vooral die wonderlijke tegenkanting tegen dit nodige apparaat. Waar komt die nu vandaan? Wat we vragen is toch eigenlijk zo simpel, zo aan alle kanten omringd met beperkingen. Wat kan daar nu in vredesnaam voor kwaad uit voortkomen?'

"Misschien zit het kwaad wel in de kerkrechtelijke hoek. Het lijkt me wat vreemd, zo'n vrijblijvende synode waar je als klassis buiten kunt blijven zonder het kerkverband te verbreken."

'Ik moet eerlijk zeggen dat kerkrecht m'n sterkste kant niet is. Misschien heb je wel gelijk, maar ik heb met het kerkrecht deze ervaring dat er altijd een oplossing gevonden kan worden. Als al onze klasses eerst maar inzien dat we echt behoefte hebben aan een dergelijk lichaam, dan kan er aan de vorm nog wel wat gedokterd worden.'

"Dat is ook zo! Ik ben het met jullie eens dat we zoiets moeten hebben. Het komt ook wel. Ook de kerk mag rekenen met "efficiency", wanneer het er om gaat de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, zo-als Paulus zegt. En wat die eenheid der kerk betreft, die wordt volgens dezelfde apostel alleen maar bevorderd, en niet bedreigd, "door de dienst van al zijn geledingen, elk lid op zijn wijze". Maar nu moet ik nodig naar huis."

'Dus geen tijdbom?' riep iemand hem nog na.

"Nee, liever een paraplu, want het giet van de regen."

K. Hart

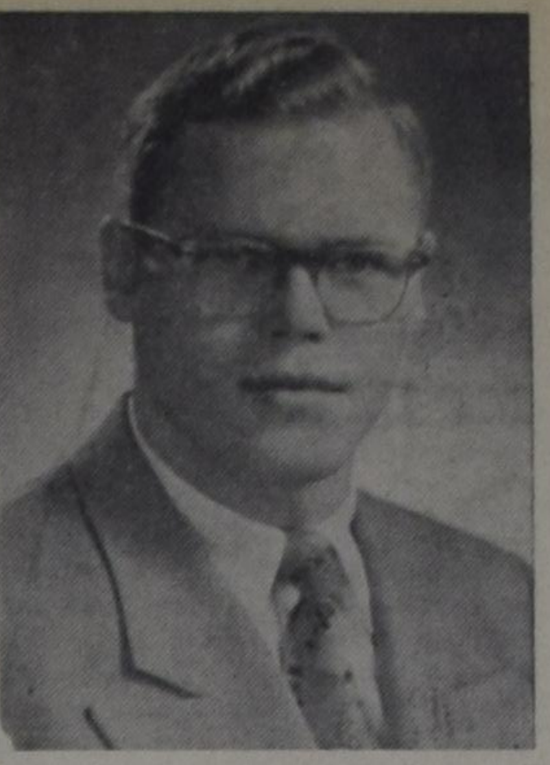

OPNIEUW EEN IMMIGRANTEN ZOON BENOEMD TOT PROFESSOR

Het bericht kwam haast onopvallend. Ons blad werd verzocht onder de rubriek "Kerknieuws" op te nemen: "Aangenomen als professor in Bijbel en talen aan het Dordt College te Sioux Center, Iowa, Dr. Simon Kistemaker van Vernon, B.C."

Wij hebben het er even uitgelicht en willen er graag een afzonderlijke plaats voor inruimen. Het is belangrijk en verheugend als wij zien, dat mensen uit onze immigranten-gemeenschap tot verantwoordelijke posten worden geroepen.

Dr. S. Kistemaker is de zoon van Mr. en Mrs. W. Kistemaker van Hamilton, Ontario, die in 1948 naar Canada emigreerden. De nieuwe professor werd op 21 oktober 1930 te St. Maarten, Nederland geboren. Na de High School in Hamilton, Ontario doorlopen te hebben studeerde Dr. Kistemaker aan Calvin College and Seminary, vervolgens aan de University of Michigan en aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. In 1961 promoveerde Dr. Kistemaker op een proefschrift "The Psalm Citations in the Epistle to the Hebrews". In 1961 werd hij predikant bij de Christian Reformed Church en diende sinds die tijd de kerk van Vernon, B.C. als home-missionary.

Ons blad heeft verscheidene malen het voorrecht gehad artikelen van zijn hand te plaatsen.

Wij wensen Dr. Kistemaker gaarne geluk met zijn benoeming tot professor aan Dordt College.

Red.

TORONTO DISTRICT CHRISTIAN HIGHSCHOOL

Another Christian Highschool? — Count the Cost!

Some weeks have already elapsed since the historic meeting of the Toronto District Christian High School Association at which a decision was reached to make a beginning with a Christian Highschool for the district next September. The prevailing spirit at that meeting was amicable, however, as might be expected, then, and since then too, voices were raised questioning the advisability of proceeding with this action at this time. Not that we were not all agreed on the principle underlying the Christian Highschool action, at least so we say, but rather because of the tremendous financial responsibility involved. We know that a Highschool is very necessary, but before we begin we must sit down and soberly count the cost, and from there determine whether or not we are able to go ahead.

And, some will ask, is not such reasonable consideration also Scriptural? Did our Lord Jesus Himself not say on one occasion ". . . which of you, intending to build a tower, sitteth not down first, and counteth the cost, whether he have sufficient to finish it?" In fact, I have found that this very text is frequently referred to in the argumentation mentioned above. This I find very disturbing, not only because it is a gross misrepresentation of Christ's Word, but especially because it seems to expose an unbelief by which we seek to destroy the spirit of Scripture with the letter thereof. The meaning of our Lord is very clear if we read His Words in their context. Preceding the Words of the verse referred to we read: "If any man come to me, and hate not his father and mother, and wife, and children, and brethren and sisters, yea, and his own life also, he cannot be my disciple", and concluding this particular discourse He adds: ". . . whosoever he be of you that forsaketh not all that he hath, he cannot be my disciple." I realize that a much broader exegesis is necessary in order to do justice to this passage, but as to clarity it leaves little to be desired. The Lord simply says that we MAY follow Him (glorious grace), but He makes it very clear that following Him might well cost us everything we have here in this life, and should we be unwilling to underwrite this possible cost, we may as well stop our pretence to discipleship.

If we are truly agreed on the principles which must motivate our action for Christian Highschool action, this action constitutes part of our discipleship. Then we shall follow our Captain as He invades the field of secondary education to reclaim it for our heavenly Father's honor. Then too, we realize anew that our covenant vows require that we rear God's children consistently in the fear of His Holy name. And in that way we may expect to rear God-glorifying philosophers, scientists, engineers, etc.

It is true, therefore, we must sit down and count the cost, but not first of all then as a matter of dollars and cents, rather as a matter of discipleship. It is without doubt going to cost a great deal of money, however, the Word of God remains determinative for disciples. A couple of days ago someone told me about a friend who has a number of children going to a Christian School. That costs much money with the result that this particular family is able to eat meat with their meal only one day a week. That is something of what Jesus has in mind when He speaks about counting the cost. So, let's count the cost, seeking first the "Kingdom of God and His righteousness", and "all these things (the necessary physical and material things) shall be added unto you".

Perhaps many readers will conclude after reading this little article: "another minister speaking out of his ivory palace!" Well, I'll not deny that I must get on my knees with you, however, our Lord still insists that He knows how the costs are to be counted and not we, unless we have been willing to learn it from Him.

(Rev.) James Joosse.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

TEACHERS WANTED

THE JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT.
(Five Rooms)
will be in need of a

TEACHER

Please send your applications to the Secr., Mr. J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

TEACHER

needed for the lower grades.

Please send your application to The John Calvin Christian School Society, Mr. R. Klapwyk, Principal, College Ave., R.R. 6, Guelph, Ont.

Due to sickness of our present teacher, the EBENEZER CHRISTIAN SCHOOL OF ST. THOMAS, ONT. requires

A TEACHER

for grades 1 and 2

immediately (also for the next school year). New building, 16 miles from Western University.

Contact Mr. John Zylstra, Sec., 420 Elm St., St. Thomas, Ont.

WILLOWDALE CHRISTIAN SCHOOL
in
METROPOLITAN TORONTO
requires

TWO QUALIFIED TEACHERS

for primary grades. Ability to teach music is recommendable. Prospective applicants must not forget that Toronto is a very large city and what is more, it is an University centre, with nearly unlimited opportunities to increase academic and other educational standards.

Send applications to: S. Smilde, 367 North Taylor Mills Dr., Richmond Hill, Ont.

"Calvin" National Christian School

KINGSTON, ONTARIO, CANADA
is in need of

1 PRINCIPAL

2 TEACHERS (preferably experienced

New modern school to be opened in September 1963.

Kingston is a centrally located city of 50,000, near the Thousand Islands and is the home of Queen's University.

Reply, stating age, experience, etc. to Mr. J. Prinsen, secretary, 662 Portsmouth Ave., Kingston, Ontario.

Calvinistic Christian School of Wellandport is in need of

1 QUALIFIED TEACHER

for grades 6 and 7. Male preferred. Send applications to: Mr. H. K. Bergsma, R.R. # 1, Wellandport, Ont.

CALGARY CHR. SCHOOL
still needs

ONE PRINCIPAL and ONE TEACHER

for the intermediate (3, 4, and 5) and lower elementary grades, commencing September. Please send inquiry and applications to Mrs. H. Van Rij, 2420 - 26th St., SW, Calgary, Alta.

Immanuel Christian School of Aylmer is in need of

A TEACHER

for grade one and two. Applications, stating age, qualifications and references may be sent to the principal, Mr. J. Petrusma, R.R. 1, Aylmer, Ont.

The Thunder Bay Christian School Society, Fort William, Ont., is in need of

A THIRD TEACHER

for the schoolyear 1963-64. Letters of application or information to be sent to the Secr. T. Bakker, Hymers, Ont.

The Duncan Christian School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades for the 1963-1964 schoolyear. All information wanted will gladly be given by the secretary: H. D. Dykema, Box 11, Cowichan Station, B.C.

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for

TWO TEACHERS

qualified preferred, for the lower grades, 30 and 25 pupils, and

ONE TEACHER

qualified, for grade 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of a

TEACHER

commencing September 1963. Experience preferred, intermediate grades. Please send your applications to S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ont. Phone 539-9202.

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

The Calvin Christian School at Clinton, Ont. invites applications for a

TEACHER

for the lower grades. Experience preferred. Sec.: K. VandenHeuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Drayton Calvin Christian School is in need of a

PRINCIPAL AND A QUALIFIED TEACHER

for the intermediate grades. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs

2 QUALIFIED TEACHERS

for the '63-'64 school term, for grades 1—2, 3—4. Inquiries and applications may be sent to Mr. R. W. Van Dyke, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

The John Knox Christian School, Wyoming will be in need of a

TEACHER

for grade 1 and 2, commencing September 1963. Apply to: Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

Beginning the next schoolterm, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. will be in need of

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for grades one and two. All information wanted will gladly be given bij the Secr., B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

QUALIFIED TEACHERS

needed to fill expected vacancies in all three departments of grades 1 - 10. Address: Knox Christian School, Bowmanville, Ontario.

The JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of BRAMPTON, ONT. is in need of

TWO TEACHERS

for grade 1B and grade 2.

Qualified teachers preferred.

Salary according to teacher salary schedule.

Please send your applications to the secretary T. C. Wendel, P.O. Box 84, Brampton, Ont.

The Calvin Christian School of Hamilton

IS IN NEED OF

3 TEACHERS

FOR GRADE 3, 4 AND 5

Send applications, stating qualifications, to:
Mr. L. Witvoet, 38 Malton Drive, Hamilton, Ont.

DRIE ERVAREN REISLEIDSTERS
en één all round verpleegster
komen met de "ARCADIA" van 18 Juni van

AMSTERDAM naar MONTREAL

en per trein naar Toronto en Hamilton.
Komen Uw ouders of familie ook mee? Boek dan bij

KOOPS
TRAVEL SERVICE
543 Brant St., Burlington
Open Donderd. en Vrijd. tot 9 uur. Zaterdag tot 6 uur.
Tel. NE 4-1813 (24 uur)

CHURCHES, YOUNG PEOPLE SOCIETIES, LIBRARIES, ETC.
Before you buy write to
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton Ont.
JA 2-1234

BARRIE AREA
Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.
Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

IN DE OUDHEID

genazen de beroemdste medici en natuurgeneesk. specialisten de ziekten door kruiden. Wij kennen hun recepten en leveren reeds 37 jaren die onschad., wonderdoende resultaten! Sleept Uw moeilijk leven niet voort, verergert Uw toestand niet door giftige verdovingsmiddelen te slikken, doch meldt Uw ziekte en klachten aan ons. Vele attesten. Broch. en inl. gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Hi Neighbours!

By the time this letter reaches you the excitement of election will have died down and we will all know who "won" I have put won between quotation marks, because it might appear that the party receiving the most votes was now in charge of getting the country back on its wobbly feet, economically and in relations with our friends and allies. This challenging and questionable honour may well cause the losing parties to inwardly rejoice that they didn't have to pull the chestnuts out of the fire.

As someone so wisely remarked recently, Canada is in need of real leaders who demand the respect of its citizens, people similar to those of 1867 who stood for what they believed to be best for Canada, and not the benefit to a few individuals. Canadians who are not afraid of a few votes, but who are willing to work hard to build our country, so rich in natural resources, to become a strong friend to others less fortunate than we. That takes courage, and a lot more nerve than belittling an opposing political party.

But I am sure you are not interested in politics anymore. Too much has been said and written about that subject in recent weeks. Let us pray that the leaders we have may seek their wisdom and guidance from the One and Only Source — from God.

So much is written about any subject, just name it, you can find reference to it in any city library. It has been like that for years. Even Solomon, who lived 993 - 953 B.C. was of the opinion that: "of the making of books, there is no end". He wrote that in an era when books, as we know them, were unknown. Had Solomon lived today he would perhaps have revised his statement to read: "of new versions of the Bible there is no end". For the Bible has been translated into at least 1181 languages and dialects, and right now there are 300 new translations in process.

Translating has always been hard ,especially where the Holy Scriptures are at stake. Present-day linguists, however, face fewer dangers than those in former years. In 382, St. Jerome wrote the enduring Latin Vulgate Bible but was severely attacked by critics of that day. In 1536 William Tyndale was burned at the stake as a heretic for translating the Bible into everyday English. He was one of a number of men, martyred for the same offence.

Even the King James version — today revered — was attacked by many when it first appeared in 1611. "I had rather be rent in pieces by wild horses, than any such translation by my consent should be urged upon poor churches," a noted scholar wrote.

Some 340 years later when the revised Standard Version was published in the U.S. the King James version was defended with equal fervor.

Translators strive to clarify archaic terms that are no longer understandable to modern readers. In the new English Bible Charity is replaced by Love, scribes are lawyers, publicans become tax-gatherers, mammon is money, and surprisingly the wise men are transformed into astrologers.

American Roman Catholic scholars are preparing an English version of the Bible, based upon the original Hebrew and Greek and drawing upon recent archaeological findings. The Duay Bible, widely used by English-speaking Catholics had its origin from St. Jerome's Vulgate. It will be interesting how they interpret the texts then like Rom. 4:6: "God imputeth righteousness without works" and so many others.

The Hebrew University of Tel Aviv in Israel has undertaken a long-term project of revising the Old Testament, using the Dead Sea Scrolls, and other precious documents. One of the sources is an old manuscript, which was rescued from a burning synagogue in Syria.

Many of the 1181 translations have been made by dedicated missionaries to tribal people. All, or parts of the Bible have been translated into such obscure languages as Ogoni, a Nigerian Dialect, Kekchi, spoken by some Guatemalan Indians, Kambera, an Indonesian tongue, and Mao Naga, an Assamese dialect.

These translations can bring many difficulties. Missionaries to the Arctic sought to translate the Biblical phrase: "The Lamb of God". They were confronted with the grim fact that Eskimos hearers and readers had never seen a lamb and had no concept of it. The best translation they could achieve was: "the seal pup of God".

But in spite of setbacks current work goes on in the spirit of the translators of the King James version who wrote:

"Translation it is that openeth the window to let in the light, that breaketh the shell, that we may eat the kernel; that putteth aside the curtain, that we may look into the most Holy Place; that removeth the cover of the well, that we may come by the water, even as Jacob."

The three oldest Bibles are in manuscript form and are known as the Vatican, Sinaitic and Alexandrine Manuscripts.

From the Vulgate mentioned before comes the English translation by Wycliffe in 1380 of the New Testament. Luther published the whole Bible in German in 1534. The Dutch "States Bible" appeared in 1637.

The division of the Bible into chapters is ascribed to Stephen Langton who died in 1228, while others give credit for it to Hugo St. Cher about 1240. In 1551 the N.T. was divided into verses by Robert Stephen. In 1528 the Old Testament was printed with verse divisions.

The only inspired writers of the Bible, as we know and believe them to be have left us this book as a rule of our life. If we so use it, an article can never be written of our Bible which was printed in a monthly paper published by the Free Church of Scotland some time ago:

Diary of a Bible:

Jan. 15—I had a week's rest. The first few days of the new year, my owner read me regularly, but now he seems to have forgotten me.

February 2—I was dusted today. I was picked up along with several other articles, cleaned and returned to my place.

February 8—My owner needed me for a short while after dinner. He needed a few references. He took me along to Sunday school.

March 7—I was dusted again today, and returned to my usual place. Having been placed on the hatrack following my trip to Sunday school, I was finally taken down.

April 2—I had a busy day. My owner again needed a few references for a speech he was preparing. It took him a long time to find the right place.

May 5—All afternoon I lay on Grandmother's lap. She is visiting here. She dropped a tear by Colossians 2:5-7.

May 6—Again I spent the afternoon on Grandmother's lap. She spent much time on I Corinthians 13 and the last 4 verses of chapter 15.

May 7, 8 and 9—Every afternoon on Grandmother's lap. It is a wonderful place to be. Sometimes she reads me, sometimes she talks to me.

May 10—Grandmother left today. Back to my old place. She kissed me Goodbye.

June 3—Today someone put a four-leaf clover between my pages.

July 1—With clothing and other things I was packed into a suitcase. I believe we are going on vacation.

July 7—Still in the suitcase.

July 10— Still in the suitcase, although everything else has been taken out.

July 15—Back home and in my usual place. Quite a trip, although I wonder why I went along.

Aug. 1—Dusty and hot. I wish they would remove the 2 magazines, a book and an old hat which is lying on top of me.

Sept. 5—Cleaned again, dusted and set up straight.

Sept. 10—Marie used me a few moments today. She was writing a letter to a friend whose brother had died and needed an appropriate verse.

Sept. 30—Dusted again.

It might not be a bad idea if our Bibles wrote a diary. It might benefit the owner.

Until the next time.

Greetings from

YOUR NEIGHBOUR

De Christelijke Kerk en de Vrijmetselarij

Er zijn tekenen die er op wijzen, dat de Wereldraad van Kerken zich met de vrijmetselarij zal gaan bemoeien. Zoals waarschijnlijk bekend is heeft ook de Nederduits Gereformeerde Kerk in Zuid-Afrika een standpunt tegenover de vrijmetselarij ingenomen. Wij ontlenen nu aan het dagblad "Trouw" dat de goeverneur van Oost-Nigeria, Sir Francis Ibiam, die tevens een der presidenten van de Wereldraad is, een brief geschreven heeft aan de synode van de Nederduits Gereformeerde Kerk in Zuid Afrika, welke luidde als volgt:

"Ik schrijf om mijn nederige geiukwensen aan te bieden aan de Nederduitse Gereformeerde Kerk met haar resolute standpunt tegenover de vrijmetselarij. Ik betreur diep dat christenen van de protestantse kerken, in duizendtallen, zo niet in miljoenen de vrijmetselarij omhelzen, alsof dit de onontkoombare weg zou zijn naar altijd durend leven en geluk.

Een terwijl dit een Europees geheim genootschap en secte is, plaatst de christelijke kerk een streng embargo op de geheime genootschappen en secten die in hun oorsprong en inhoud Afrikaans zijn. Het is algemeen bekend dat in sommige landen geen geordend predikant van de kerk in bepaalde gevallen beroepen kan worden tenzij hij een vrijmetselaar is. Dit is schokkend. Hetzelfde veto heeft betrekking op het ambt van ouderling in de presbyteriaanse wereld.

Ik beken dat ik een loyale presbyteriaan ben. Diegenen van ons, die gelukkig echte en ware Afrikanen zijn, en nederige en overtuigde christenen, kunnen onmogelijk zien waar de kerk onze broeders Afrikanen heen leidt. In dit opzicht zijn de Roomse Kerk en de Mohammedanen, die de vrijmetselarij verwerpen zoals ze behoort te worden verworpen, de protestantse kerken definitief een slag voor, die menen dat ze twee heren kunnen dienen, aan de ene kant de drieënige almachtige God en aan de andere kant de Mammon, wat de vrijmetselarij is.

De Nederduits Gereformeerde Kerk moet niet volstaan met het bestrijden van deze secte alleen in haar eigen kerk. Zij moet de strijd aanbinden in de oecumenische wereld. Is het mogelijk dat er iets zou kunnen zijn dat gezonder, gelukkiger en meer bevredigend is dan een ware christelijke gemeenschap met geen afgoden en voorwerpen die als goddelijk worden vereerd die daaraan worden vastgeknoopt? Zou dat mogelijk kunnen zijn?"

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.